

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická

Katedra historie

Diplomová práce

Skinheadské a neonacistické hudební kapely v České republice

Milan Říský

Vedoucí práce: Mgr. Martin Černý

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracoval samostatně s použitím uvedených pramenů a literatury.

V Plzni 2012

.....

Velké poděkování patří vedoucí práce Mgr. Martinovi Černému za cenné rady, čas a také inspiraci, kterou mi k práci během svých přednášek dal. Další díky si zaslouží všichni, kdo do práce přispěli svými názory, mluvili se mnou o této problematice, či mi poskytli své soukromé materiály.

OBSAH

Úvod.....	8
2. HISTORIE SUBKULTURY SKINHEADS A JEJÍ ROZDĚLENÍ.....	12
2.1. Teddy boys.....	12
2.2. Mods	13
2.3. První vlna skinheads	15
2.4. Návrat skinheads	17
2.5. Skinheads ve stínu hákového kříže	20
2.6. Skinheads v České republice	23
2.7. Klasifikace rasisticky zaměřené ultrapravicové části hnutí skinheads	24
3. White power music	28
3.1. Charakteristika White Power Music	28
3.2. Žánrové rozdělení white power music	29
3.3. Rasistické myšlenky na hudebním poli.....	30
4. White power kapely v České republice	34
4.1. Braník.....	34
4.4 Conflict 88	37
4.5 Buldok.....	39
4.6. Vlajka.....	40
4.7. Agrese 95	41
5. OBSAH písní vybraných white power kapel.....	43
5.1 Kritika společnosti (stávající systém, hodnoty, atd.).....	43
5.2 Rasismus	44
5.3 Válka a boj	48
5.4 Dělnické kořeny hnutí.....	49
5.5 Mytologické prvky.....	50
5.6 Odpor vůči levici.....	50
5.7 Antisemitismus	51
5.8 Kritika homosexuality.....	52
5.9 Oslavné písně	53
6. Skinheadské kapely v České republice	57
6.1 Orlík a Daniel Landa.....	57
6.2.1 Orlík	57
6.2.2 Daniel Landa	60
6.2 Operace Artaban	63
6.3 Pilsner Oiquel.....	67
6.4 The Riot	68
7. OBSAH písní vybraných Skinheadských kapel	70
7.1 Odpor ke komunismu a nacismu.....	70
7.2 Vlastenectví.....	71
7.3 Staré časy	72
7.4 Kult skinheads.....	73
7.5 Odpor k drogám	73

Závěr	75
Resumé.....	77

ÚVOD

Hudba a subkultura jsou dva pojmy jdoucí ruku v ruce. Jedno by bez druhého nemohlo existovat. Je tomu tak i v hnutí skinheads, které na hudebním vlivu získalo svou popularitu, stejně jako stín v podobě neonacistického hnutí. Ani v jednom případě nemůžeme značný vliv hudebníků na vývoj hnutí popřít. Stejně je tomu tak i České republice. V naší zemi sice hnutí nezažila tak bouřlivý vývoj jako v Anglii, přesto jsou devadesátá léta, období po pádu komunismu, spjata s uvolněností, a tedy i dobou, kdy se dříve potlačované spolky a hnutí dostaly na povrch.

Zatímco v zahraničí je s hnutím skinheads a jeho neonacistickou odnoží spojováno jméno Iana Stuarta Donaldsona, zpěváka kapely Skrewdriver, je i u nás osoba, jejíž jméno se často ve spojitosti se skinheady či „nácky“ skloňuje. Mnozí mu nemohou přijít na chuť, vyprodané halý s ním však zpívají a obdivují jej. Daniel Landa je po právu nazýván praotec českých skinů a je mu v práci věnována kapitola. *„Orlík je dobrá muzika a kult. Hodně lidí říká, že u nás rozpoutali vlnu naci póvlu. Já si myslím, že je to blbost taková, jako když někdo tvrdí, že Operace je politická kapela. Vždy je to tak, že extrémní křídla tvrdí to opačné a hází nás na opak svého přesvědčení. Landu osobně neznám a na kecy seru. Jeho tvorba se mi líbí,“* říká Kabanos, člen jedné z nejzásadnějších současných skinheadských kapel Operace Artaban o Danielu Landovi. Stejně tak o něm hovoří skinheadka, s níž jsem během psaní práce komunikoval. Oba se shodnou v tom, že kapela Orlík byla pro vývoj tuzemských skinheads zásadní. Nutno podotknout, že tyto slova vyšla z úst takzvaných tradicionalů, tedy těch, co navazují na tradiční pojetí skinheads, tedy apolitických a antirasistických.

Podobný význam dává Orlíku i politolog a odborník na extremismus Jan Charvát z univerzity Univerzita J. E. Purkyně v Ústí na Labem. Právě jeho skripta s názvem Současný politický extremismus a radikalismus byla jedním

ze základních zdrojů, společně s knihou Pravicový extremismus a radikalismus v ČR od Miroslava Mareše. Když si dovolím osobní vsuvku, potkal jsem se s Janem Charvátem na koncertě britské skinheadské legendy The Oppressed v Plzni a oba jsme se shodli na tom, že těch, co se u nás věnují této problematice, je vskutku pomálu a tudíž je každá práce, věnující se problematice hudby a subkultur přínosem pro současné bádání. Podobného názoru je i Josef Smolík, který v roce 2010 vydal knihu Subkultury mládeže, kde část věnoval také skinheads a jejich hudbě. Posledním zásadním zdrojem byla práce Dagmar Ligierové, která se zaměřila na interpretaci textů tří neonacistických hudebních skupin.

Jelikož se jedná o téma, pod jehož tíhou regály v knihovnách zrovna nepraskají, bylo třeba získat informace, týkající se převážně historie kapel, přímo z webů daných interpretů, neonacistických organizací či skinheadských webů. Kromě toho jsem během práce pracoval i s moderní metodou, orální historií. S některými členy či hudebníky hnutí jsem mluvil, s jinými komunikoval prostřednictvím internetu. Díky orální historii jsem získal mnohem větší náhled do dané problematiky, protože pohled zainteresovaného člověka odhalí často věci, které v knihách nevyčtete. Proto jsou v práci často citováni hudebníci, či členové hnutí, kteří byli ochotni se mnou o dané problematice hovořit.

Svoji práci jsem rozdělil do šesti částí. V první části se zabývám obecnou charakteristikou a vývojem hnutí skinheads, s důrazem na Anglii, kde se hnutí po desítky let profilovalo. Zpřehlednil jsem proudy, které byly pro Anglii zásadní a které často touto ostrovní zemí zmítaly. Hnutí skinheads se totiž vyvíjelo poměrně bouřlivě. Od Mods, kteří dbali na svůj zevnějšek, přes dělníky v docích, kteří po práci vyrazili do nejbližších nálevení a po pár pivech se navzájem poprali, až po vyholence s vytetovanými hákovými kříži. V Anglii totiž došlo k rozkolu subkultury, když se do hnutí dostaly rasistické a

nacistické myšlenky. Po vývoji v Anglii, který je pro ujasnění si všech proudů a problémů skinheadské subkultury, nejlepším příkladem následuje komentář k situaci v České republice.

Druhá část práce se věnuje rasistické a neonacistické hudební scéně, tedy white power music, jako celku. V této části práce jsem nejvíce čerpal ze zmiňované práce Dagmar Ligierové a také Miroslava Mareše.

Třetí část práce se věnuje konkrétním neonacistickým hudebním kapelám na našem území. Vybral jsem ty pro tuzemskou scénu nejzásadnější a nejznámější. Od trestně stíhané kapely Braník, přes plzeňské Conflict 88 až po Agresi 95, která je „králem“ neonacistických hudebních kapel. Ta si nebere servítky, cizince by nechala plynout, koncentrační tábory znovu stavět a k tomu stíhají ještě opěvovat Rudolfa Hesse či Iana Stuarda. Stejně je na tom i kapela Vlajka, která se, na rozdíl od další kapely Buldok, s texty nebojí křičet svou pravdu do světa.

Ve čtvrté části jsem se opřel o výzkum Dagmar Ligierové, která zpřehlednila nejzásadnější témata objevující se v white power music. Rasismus, odboj proti systému, uznávání nacistických pohlavárů, či nenávisť k homosexuálům. To jsou ve zkratce témata, ke kterým se neonacističtí „umělci“ s oblibou vyjadřují. Z ukázek je patrné, že si rozhodně neberou servítky a ekvivalenty jako špína či zmrnd jsou u nich pro přistěhovalce na denním pořádku.

Diplomová práce se věnuje také skinheadským hudebním kapelám, proto se pátá část práce věnuje jim. Opět jsem vybral ty nejzásadnější pro tuzemskou scénu, konkrétně Orlík, Operace Artaban. Pilsner Oiquel a The Riot. V části věnované Orlíku jsem uvedl také sólovou kariéru Daniela Landy, která často na některá témata z dob Orlíku navazuje. V případě zbylých tří kapel jsem využil jako zdroj jejich historie webové stránky, kde samotné skupiny popisují

svůj vývoj, včetně nezbytných přezdívek, pod nimiž vystupují, a v zájmu zachování autenticity jsem historii kapel, tak jak jí podávají samy, nepřepisoval.

Poslední část práce rozebírá témata, se kterými skinheads pracují. Dominantní je zde vlastenectví a patriotismus, stejně jako odpor k levici či pravici. Tradiční skinheads jsou totiž apolitičtí, a proto odmítají jakoukoliv politickou angažovanost a jsou proti jakémukoliv extremismu. Proto často rádi vzpomínají na „staré časy“, kdy skinheads nemuseli nic řešit a jen po práci posedávali u piva a chodili na fotbal a občas se poprali. Právě obdiv ke kultu skinheads, tedy to politicky nezkaženého hnutí, je patrný i z textů současných hudebních formací.

Jak vyplývá z uvedeného řazení mé práce, hlavním cílem mého zkoumání bylo ucelit informace o skinheadské a neonacistické hudební scéně, představit zásadní kapely a shrnout myšlenky, které se objevují v textech a spojují je. Některé kapely již takto zmapované byly, jiné zatím ne. Mým hlavním zájmem tedy bylo zpřehlednit informace, které se jako celek zatím nikde neobjevily a zároveň s pomocí orální historie tyto poznatky doplnit o komentáře osob, o kterých se v práci zmiňuji. Samozřejmě jsem nemohl zpovídat všechny aktéry a hudebníky o kterých práce pojednává, hlavně v případě těch neonacistických by se jednalo o problém, protože málokterá kapela z této zakázané scény veřejně prezentuje svá civilní jména. Problém však nebyl v případě kapely Operace Artaban či Daniela Landy a dalších. Citace uvedené v části pojednávající o skupině Braník jsem získal od hudebního žurnalisty Jakuba Malovaného, který zpovídal bývalého zpěváka kapely Braník Kettnera v roce 2011.

2. HISTORIE SUBKULTURY SKINHEADS A JEJÍ ROZDĚLENÍ

Historie hnutí skinheads je jednoznačně spjata s Anglií. Tato subkultura je spojována s násilím či rasismem, ale také je ukázkovým příkladem multikulturalismu.¹ První skinheads se totiž rekrutovali stejnou měrou z bělošské a černošské komunity. Pokud se vám to zdá jako paradox, tak věřte, že mediální obraz, který je se skinheads spjat, působí velmi zkresleně. Samotná subkultura prošla od svého vzniku obrovským vývojem, rozvětvením se na mnoho skupin. Nesporným vlivem na tento vývoj má také hudba, která v těchto hnutích působí jako šíření myšlenek a koncerty kapel k vzájemnému setkávání členů hnutí. Skinheadské hnutí je tak spíše kulturním fenoménem, než politickým. Právě politika byla tím, co subkulturu rozdělilo na několik nesmiřitelných částí, jakovou například tradicionalisté či neonacisté. Bouřlivý vývoj v Anglii je předobrazem toho, co se událo i v Československu v devadesátých letech.

2.1. Teddy boys

V jižních a východních částech Londýna vznikla v roce 1954 městská subkultura, známá jako teddy boys.² Jejich charakteristickými znaky se staly projevy násilí v ulicích a také kult mužnosti, což se stalo později typické i pro skinheads.³ Počet trestných činů mladistvých se v rozmezí let 1955 až 1959, kdy teddy boys v Anglii působili, zvedl z původních cca 24000 na 45000.⁴ Tyto problémy vyústily i v zákaz vstupu příslušníkům teddy boys do některých kin, barů a restaurací.⁵ Teddy boys byli první anglickou subkulturou, která přišla s vlastním stylem. Jak uvádí Josef Smolík, tak na tento styl měly vliv především americké filmy jako např. *The Wilde One*, *Cosh Boy*, *Violent Playground*, *The Angry Silence* či *Flame in the Streets*. Nesporným význam

¹ http://zpravy.idnes.cz/pravda-o-skinheads-zadni-andele-ale-ani-cistokrevni-rasisti-p4m-kavarna.asp?c=A080918_165208_kavarna_bos

² SMOLÍK, Josef. Subkultury mládeže. Praha: Grada, 2010, str.127

³ Tamtéž str.127

⁴ Tamtéž str.127

⁵ Tamtéž str.128

měl i americký rokenrol jako např. Heartbreak Hotel, Gene Vincent či Elvis Presley.⁶ Zánik subkultury teddy boys se datuje do roku 1958, kdy se po teddy boys slehla zem, aby byli znovuzrozeni v sedmdesátých letech.⁷

Teddy boys

<http://2.bp.blogspot.com/->

[ICSgBeAs3GE/TWEi23JtcCI/AAAAAAAAACsE/Ua56vqWGrQY/s640/teds1962.jpg](http://2.bp.blogspot.com/-ICSgBeAs3GE/TWEi23JtcCI/AAAAAAAAACsE/Ua56vqWGrQY/s640/teds1962.jpg)

2.2. Mods

Na Teddy boys navazují subkultury mods a rockers⁸. „Koncem 50. let v Londýně vzniká nová subkultura jako odezva na rozšiřující se hnutí hippies a jednotvárnou, plachou, staromódní, a nenápaditou britskou kulturu. Takzvaní *The Mods* jsou lidé s kratšími vlasy a stále elegantně oblečení, libující si především v moderních oblecích, které byly nejednou šity v krejčovství na míru a inspirovány italskou módou.“⁹ Dělnická mládež, která byla hnacím motorem této subkultury, se vyznačovala přehnanou péčí o svůj zevnějšek, který doplňovala drahým oblečením ve snaze vyrovnat se střední třídě. Stejně jako u

⁶ tamtéž, str. 128

⁷ SMOLÍK, Josef. Subkultury mládeže. Praha: Grada, 2010, str.128

⁸ <http://skinhead.name/kultura/teddyboys/>

⁹ <http://skinhead.name/kultura/the-mods/>

teddy boys byl jejich životní styl koloběhem popíjení alkoholu, hudby, tancem, žen a násilí.¹⁰ V letech 1963 – 64 britský tisk zveličil několik hospodských rvaček, což dodalo subkultuře více násilnickou image. To přitáhlo mladé násilníky a logickým vyústěním byly časté konflikty s policií.¹¹

Šedesátá léta jsou pro mods zásadní a dochází v ní k rozkolu. „Část lidí, kteří mezi mods vyrůstali, nastoupili v tehdejší bouřlivé atmosféře na univerzity a akceptovala zde tehdy moderní společensky angažované názory hippies a levicových intelektuálů. Stali se z nich tzv. smooth mods (jemní mods) a brzy jako samostatná subkultura zanikli.“¹² Tento rozkol vedl i ke vzniku hard mods, kteří začali zohledňovat své dělnické kořeny. Drahé oblečení vyměnili za džíny, trička a dělnické boty.¹³ Přístavní čtvrti a tančírny se staly jejich druhým domovem a docházelo zde k setkávání s imigranty z Jamajky, kteří nezávisle na nich vyznávali podobné hodnoty. Říkali si rude boys¹⁴ - drzí chlapi.¹⁵ Ti měli nakrátko sestřihané vlasy a poslouchali ska (Symarip, The Specials, The Selecter, Bad Manners, Madness).¹⁶

¹⁰ SMOLÍK, Josef. Subkultury mládeže. Praha: Grada, 2010, str. 129

¹¹ MAREŠ, Miroslav. 2003. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Brno: Barrister and Principal, 2003, str.

¹² SMOLÍK, Josef. Subkultury mládeže. Praha: Grada, 2010, str. 130

¹³ tamtéž 130

¹⁴ Takto byli v 60. letech na Jamajce označováni delikventi, kriminálníci, chuligáni, agresori a rebelové

¹⁵ http://zpravy.idnes.cz/pravda-o-skinheads-zadni-andele-ale-ani-cistokrevni-rasisti-p4m-/kavarna.asp?c=A080918_165208_kavarna_bos

¹⁶ Ska je hudební žánr, který se vyvinul koncem padesátých let na Jamajce a je považovaný za předchůdce Rocksteady a Reggae hudby. Má typický kolísavý rytmus, je však rychlejší než reggae a často se mísí s punkem či jazzem.

The Valkyrians, finská kapela navazující na hudbu rude boys

(foto: autor, 2011)

Další subkulturou, se kterou přišli hard mods do styku se stali tzv. boot boys, což byli fotbaloví fanoušci.¹⁷ Boot boys často doprovázeli své oblíbené kluby, a jejich oblíbenou kratochvílí byly střety s policií a fanoušky konkurenčního týmu.¹⁸ Zde můžeme sledovat paralelu s pozdější oblíbeností fotbalu u skinheads.

2.3. První vlna skinheads

Vyústěním předchozích subkultur, oblíbenosti hospod, rvaček, fotbalu a energické hudby byl právě vznik skinheads. *První skinheads se rekrutovali z bývalých gangů mods. Během exploze reggae v letech 1969-1970 přejali prvky od Rude boys. Mezi poznávací znamení patří bezesporu vyholené hlavy, které se dají vysvětlit dvěma způsoby – jako projev nenávisti k hnutí hippies a zároveň praktičnost v častých bitkách. Díky krátkým vlasům je útočník nemohl chytit za vlasy.*¹⁹

¹⁷ SMOLÍK, Josef. Subkultury mládeže. Praha: Grada, 2010, str. 130

¹⁸ tamtéž

¹⁹ <http://skinhead.name/skinheads/odnoze/skinheads/>

Skinheads nikdy nebyli vzornými mladíky. Jak uvádí Jan Vedral, redaktor MF Dnes a člen 2 tone ska kapely The Chancers: „*Skinheadi nebyli žádní svatoušci. Jejich postoje často neměly daleko k šovinismu, nemuseli hippies, homosexuály a imigranty z Pákistánu, kteří se stávali oběťmi útoků rasově smíšených pouličních gangů, jejichž motivace byla většinou ekonomická, vyvolaná strachem o pracovní místa a podpořená psychologií smečky.*”²⁰ Dalším poznávacím znamením skinheads se stalo bezesporu oblečení a hudba. „*Od rude boys skinheadi nepřejímali jen módní prvky, nýbrž i styl mluvy a žargon nebo lásku k ranému jamajskému reggae a rocksteady, na něž s oblibou chodili do tančiren.*”²¹ Jejich vizáž byla rozličná a stejně je tomu tak i v dnešních dobách. Britští chuligáni, s nimiž jsou skinheads propojeni, objevili zálibu v dražším designovém oblečení evropských značek jako Fred Perry, košilích Ben Sherman či Muhammadem Alim zpopularizované boxerské značky Lonsdale. Spatřit můžeme skinheady s klasickými džínami, ale i s odbarvenými, nebo různě upravenými, ohrnutými, zkrácenými apod. Oděv mohou doplňovat šle, harringtony a bombery. Samozřejmě jsou těžké boty, nejčastěji značky Dr. Marten’s. Právě tyto komponenty se postupně staly „uniformou hnutí.“

Zpočátku se skinheads vyskytovali především v East Endu v Londýně, Liverpoolu, Birminghamu, Brixtonu a dalších městech.²² Název skinheads se masově vžil až v roce 1969, předtím byli nazýváni noheads, cropheads či boiler eggs.²³

První skinheads se rekrutovali jak z černošských skupin obyvatel, tak i z bělošských. Skinheads ve svých počátcích (a mnoho odnoží ani později)

²⁰ http://zpravy.idnes.cz/pravda-o-skinheads-zadni-andele-ale-ani-cistokrevni-rasisti-p4m-/kavarna.asp?c=A080918_165208_kavarna_bos

²¹ tamtéž

²² SMOLÍK, Josef. Subkultury mládeže. Praha: Grada, 2010, str. 131

²³ tamtéž

rasističtí v právním slova smyslu nebyli, někdy se však vymezovali proti přistěhovalcům z Asie a Pákistánu.²⁴ Stejně tomu tak bylo i z hlediska politiky, o kterou skinheads zájem takřka nejevili. To se však časem změnilo. Jan Smolík uvádí, že ještě v letech 1968-1969 existovalo určité sepětí skinheadských gangů s jamajskými rude boys a skinheadská identita byla vnímána především z třídního, nikoliv etnického hlediska. Postupně však začali být hlavním terčem skinheadského násilí barevní imigranti. Těm bylo vyčítáno především zabírání pracovních míst a bytů.²⁵ Skinheads se nevymezovali pouze proti přistěhovalcům, ale také proti hippies.

První vlna vzestupu subkultury skinheads, která je považována za její zlatou éru však brzy skončila. Duch šedesátého devátého roku (Spirit of 69), jak je také tato éra nazývána, se rozplynul.²⁶ „*Zatímco hippies prožívali své léto lásky, mezi skinheads je dodnes duch roku 1969 idealizován coby hédonistická doba nezmiňovaná politizací subkultury.*“²⁷

2.4. Návrat skinheads

Na počátku sedmdesátých let většina příslušníků hnutí opustila. Díky aktivnímu pracovnímu a rodinnému životu neexistovala kontinuita nastupujících generací, která je důležitá k dlouhodobému udržení jakékoliv subkultury.²⁸ Ta se vrátila až v polovině sedmdesátých let společně s punkovou revoltou. Skinheads zde tvořili specifickou část punkové subkultury. To však přineslo problémy, protože pro řadu skinheads představoval punk pouze novodobé hippies. Viděli v něm stejně otevřený přístup k drogám, politickou profilaci směřující doleva a také jim vadila jejich asociální image.²⁹ Punková vlna v druhé polovině sedmdesátých let se vrací ke svým kořenům a kapely

²⁴ CHARVÁT, Jan. Současný politický extremismus a radikalismus. Praha: Portál, 2007, str. 124

²⁵ SMOLÍK, Josef. Subkultury mládeže. Praha: Grada, 2010, str. 133

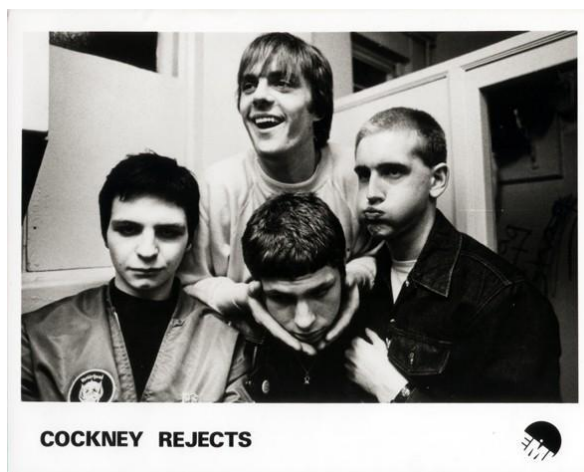
²⁶ SMOLÍK, Josef. Subkultury mládeže. Praha: Grada, 2010, str. 133

²⁷ http://zpravy.idnes.cz/pravda-o-skinheads-zadni-andele-ale-ani-cistokrevni-rasisti-p4m-/kavarna.asp?c=A080918_165208_kavarna_bos

²⁸ SMOLÍK, Josef. Subkultury mládeže. Praha: Grada, 2010, str. 133

²⁹ CHARVÁT, Jan. Současný politický extremismus a radikalismus. Praha: Portál, 2007, str. 125

jako Sham 69, Cock Sparrer či Cockney Rejects začínají hrát tzv. street punk. Právě snaha odlišit se módních punkerů vyústila v znovuobjevení kultu skinheads, včetně jeho vnějších projevů.³⁰

kapela Cockney Rejects

[ttp://userserve-](http://userserve-)

[ak.last.fm/serve/_/5961006/Cockney+Rejects+I_45945ae49561ab91577b1836a86d.jpg](http://last.fm/serve/_/5961006/Cockney+Rejects+I_45945ae49561ab91577b1836a86d.jpg)

Tříakordová hudba, která je poznávacím znamením punku a také vyhlášená svou jednoduchostí se stala základem kapel, která začaly vznikat mezi mladíky. Na koncertech začínala skupina Cockney Rejects namísto tradičního odpočítávání pokřikem Oi! Oi! Oi!. Netrvalo dlouho a hudební novináři začali výraz Oi! používat pro popis nové formy punku. Největším hitem Cockney Rejects se stala předělávka fotbalového chorálu I'm Forever Blowing Bubbles, který používali fandové West Hamu. Fotbal byl obecně jedním z dominujících témat v textech, stejně jako sex, alkohol či pouliční násilnosti. Kromě hédonismu a života ulice Oi! kapely akcentovaly i tradiční témata dělnické třídy - nezaměstnanost, policejní šikanu, vládní praktiky.³¹ Odpor proti punku,

³⁰ SMOLÍK, Josef. Subkultury mládeže. Praha: Grada, 2010, str. 134

³¹ http://zpravy.idnes.cz/pravda-o-skinheads-zadni-andele-ale-ani-cistokrevni-rasisti-p4m-kavarna.asp?c=A080918_165208_kavarna_bos

který ztratil svou tvář a byl uchopen komerčními médii a hudebními firmami zdevastovalo jeho původní ideály. Právě jako výraz protestu si získal oblibu street punk, který se projevoval snahou o skutečnou společenskou alternativu vůči konzumu a životu zlaté mládeže.³²

Noah Bricke, zpěvák americké street punkové kapely Rat City Riot v Plzni
(foto: autor, 2010)

Vznik hudebního směru Oi! nepřinesl jen znovuzrození kultu skinheadství, ale také znovuobjevení rasistických myšlenek, které stihl utnout útlum hnutí po roce 1969. Někteří členové skinheads začínali přejímat některé nacistické symboly.³³ Na několika koncertech se hajlovalo, na ulicích docházelo k rasovým útokům. Tyto myšlenky však nešly dohromady se street punkovými ideály a zapříčinily i vznik koncertní platformy Rock againsts Racism, která byla zaměřena proti vzrůstajícímu vlivu Národní fronty.³⁴ Rasistickou odnoží

³² http://zpravy.idnes.cz/pravda-o-skinheads-zadni-andele-ale-ani-cistokrevni-rasisti-p4m-/kavarna.asp?c=A080918_165208_kavarna_bos

³³ SMOLÍK, Josef. Subkultury mládeže. Praha: Grada, 2010, str. 134

³⁴ tamtéž

skinheads byl například koncert kapely Sham 69, která vystoupila společně s levicovou punkovou kapelou The Clash na koncertě Antinacistické ligy.³⁵

2.5. Skinheads ve stínu hákového kříže

Vznik Národní fronty, či Britské národní strany zapříčinil inklinaci skinheads k rasistickým myšlenkám, které byly v rozporu s původními myšlenkami hnutí. Vyústěním bylo rozdělení skinheads do tří skupin: rasistické, nerasistické (tradiční) a antirasistické.³⁶ *„Na jedné straně stáli skinheads ovlivnění rasismem a politický programem extrémní pravice, proti nim záhy začali vystupovat skinheadi navazující na původní multikulturní základ celého hnutí a akceptující spíše levicové prvky uvnitř skinheadského hnutí. Stranou celého konfliktu se snažili stát „tradicionalisté“, udržující duch původně nepolitického hnutí. Přestože se záhy všechny skupiny rozšířily po celé Evropě, rasistická odnož se stala nejvíce „proslulou“. Pro většinu lidí tak slovo skinhead znamená slovo fašista nebo rasista.“³⁷*

Nejvýznamnější skinheadskou rasistickou skupinou se stala kapela Skrewdriver s vůdčí osobností Iana Stuarta Donaldsona. Ten se stal jednou z nejvýraznějších osobností rasistických skinheads i poválečného neonacismu. Proto není divu, že jeden z jeho nejznámějších citátů zní: „Hilterovi by se naše hudba líbila.“³⁸

³⁵ MAREŠ, Miroslav. 2003. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Brno: Barrister and Principal, 2003, str. 416

³⁶ CHARVÁT, Jan. Současný politický extremismus a radikalismus. Praha: Portál, 2007, str. 125

³⁷ tamtéž

³⁸ http://zpravy.idnes.cz/pravda-o-skinheads-zadni-andele-ale-ani-cistokrevni-rasisti-p4m-/kavarna.asp?c=A080918_165208_kavarna_bos

Ian Stuart Donaldson

<http://skrewdriver.org/stuart.html>

Zpěvák street punkové skupiny Skrewdriver Ian Stuart Donaldson se rozhodl zahodit původní myšlenky skinheadské subkultury a agresivitu a odhodlání těch skinheads, které oslovila politika Národní fronty a Britského hnutí, využít ve svůj prospěch³⁹. Koncerty jeho kapely byly vyhlášené jako násilné a divoké. Vzhledem k takové pověsti se Skredriwer nedařilo domluvit dost koncertů a kapela se brzy rozpadla.⁴⁰

V roce 1982 však Ian Stuart kapelu obnovil. Nyní už byla otevřeně rasistická. V reakci na úspěšnou kampaň Rock Against Racism začali Skrewdriver vystupovat pod hlavičkou Rock Against Communism (RAC), která je dodnes synonymem pro neonacistickou hudbu a svými výdělků z vydavatelství White Noise Records podporovali Britské hnutí, Combat 18 a další neonacistické organizace.

Donaldson později založil neoficiální mezinárodní neonacistickou distribuční a politickou síť Blood & Honour (Krev a čest), šířící myšlenky neonacismu, hudební nahrávky i image neonacistických skinheads do řady zemí světa.

³⁹ http://zpravy.idnes.cz/pravda-o-skinheads-zadni-andele-ale-ani-cistokrevni-rasisti-p4m-/kavarna.asp?c=A080918_165208_kavarna_bos

⁴⁰ tamtéž

Skupina zůstala aktivní až do roku 1993, kdy Stuart zemřel při automobilové nehodě - do té doby kapela stihla vydat osm řadových desek. Na některých z nich jsou i kuriózní nahrávky: například píseň Johnny Joined The Klan (Johnny se přidal ke (Ku-klux) klanu je předělávkou rockové klasiky Johnny B. Good od Chucka Berryho.

Logo Blood & Honour

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/24/Blood_and_Honour.png
(17.4.2011)

Skrewdriver se stali nejslavnější neonacistickou kapelou světa, ohlas měli i v Československu, když se zřejmě jménem jejich desky White Rider inspirovali Daniel Landa a David Matásek při psaní skladby Bílej jezdec v době působení kapely Orlík.

2.6. Skinheads v České republice

Počátky skinheadské scény na českém území se datují do druhé poloviny osmdesátých let. Jak již bylo zmíněno, byla skinheadská subkultura nejprve spojena se subkulturou punkovou, ze které se později kompletně vyčlenila.

Pro české skinheadské hnutí platí jistá specifika. Na rozdíl od západní Evropy a USA, kde tvořily základní kameny hnutí dělnické vrstvy obyvatelstva, byli v Čechách zastoupeni v prvních fázích vývoje hlavně studenti a intelektuálové.⁴¹

Důležitým integračním faktorem se v počátcích vzniku subkultury stala hudba. Je obtížné určit, kolik obyvatel se hlásilo ke skinheadství před rokem 1989, protože se jednalo spíše o ne příliš organizované jednotlivce. S první českou skinheadskou skupinou, již byl bezpochyby Orlík Daniela Landy a Davida Matáska, se začali sympatizanti skinheads srocovat a přibližně od této doby je možné jejich počet lépe monitorovat. Orlík zpíval otevřeně rasistické texty, jež poskytly nejen hudební, ale i ideový základ pro vybavení skinheadské subkultury. První album Orlíku Oi! se stalo záhy po svém vydání mimořádně populárním u velké části české mládeže. Nelze však tvrdit, že by všichni příznivci Orlíku byli sympatizanti hnutí skinheads. Většina lidí se nechala strhnout osobitým stylem hudby, aniž by si vůbec uvědomovala její rasistický podtext. Po roce 1989 lze pak již hovořit o zlatých letech skinheadské subkultury na našem území, jež šly ruku v ruce s vlnou násilí rozpoutanou proti Rómům a některým nebílým občanům jiných států. V devadesátých letech se do povědomí veřejnosti zapsal případ brutální smrti dvačtyřicetiletého Róma Tibora Berky, kterého v roce 1995 před zraky jeho pěti potomků umlátili tři skinheadi baseballovou pálkou. Vražda se odehrála ve Žďáru nad Sázavou, ale záhy byla řešena v celorepublikovém měřítku a vyvolala řadu opatření, která měla rasisticky motivovaným trestným činům v České republice předcházet.⁴²

⁴¹ MAREŠ, Miroslav. 2003. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Brno: Barrister and Principal, 2003, str. 356

⁴² DOBEŠOVÁ, Zuzana, Česká neonacistická scéna po roce 1989, Bakalářská práce: UP, 2006

K první výrazné strukturaci skinheadů došlo na našem území mezi lety 1990–1992. Vznikly dva směry – kališníci a NS skini. O NS skinech již bylo pojednáno, kališníci vycházeli z českého nacionalismu. Kališnická scéna se později rozštěpila na několik samostatně působících organizací, přičemž jedna část se začala odklánět od primitivního násilí, druhá však nadále realizovala rasistické útoky.

V dnešní době v České republice stále existuje řada ultra-pravicových skinheadských organizací, které vydávají „informačně vzdělávací“ časopisy, pořádají koncerty (do poslední chvíle utajené a určené výhradně pro uzavřenou společnost), distribuují nahrávky, nášivky, odznaky apod. to vše samozřejmě s nacistickou či fašistickou tematikou. Některé z těchto organizací mají ambice zapojit se aktivně do politiky a prosadit své cíle legální cestou. V těchto organizacích však skinheadi mívají zpravidla úlohu „pěšáků“, řadových členů. Lidé, kteří tvoří „mozkové centrum“ těchto organizací se zpravidla za skinheady ani sami nepovažují.⁴³

2. 7. Klasifikace rasisticky zaměřené ultrapravicové části hnutí skinheads

Lze konstatovat, že skinheadská subkultura se v rámci celého světa etablovala a funguje generační obměna, která zapříčinila první odmlku v sedmdesátých letech.

Jak poznamenal M. Mareš, došlo sice vně subkultury k výrazné strukturaci (na základě vlivu hudby či ostatních subkultur), s ohledy na její nezřetelnost, propojenost a odlišný vývoj v různých evropských zemích, je ale prakticky nemožné podat o ní vyčerpávající přehled. Vycházím z klasifikace původně nadefinované právě M. Marešem, který mezi rasistické směry skinheads řadí tradicionalistické skinheads, nazi-skinheads a white power.⁴⁴

⁴³ <http://www.kidsandheroes.com/clanky/vznik-a-vyvoj-skinheadske-a-punkove-subkultury-jirkova-bakalarka1cast-78/>

⁴⁴ DOBEŠOVÁ, Zuzana, Česká neonacistická scéna po roce 1989, Bakalářská práce: UP, 2006

2. 7. 1. Tradicionalističtí skinheads

Tradicionalističtí skinheads jsou přímými pokračovateli původních skinů z roku 1969, tzn., že jsou charakterističtí svou uniformitou, oblibou v pivě a ve fotbale, odporem k hippies. Svou hudbou, stejně tak jako svými časopisy, se snaží udržet klasický formát skinheads. Tomu přizpůsobují svůj vzhled a hudební vkus. V oblečení jsou u nich stále oblíbené především sportovní značky. Tradicionalové bývají také často provázáni s Oi! skiny. Někteří z nich odmítají nacismus, ovšem na druhé straně se ztotožňují s rasismem, když obhajují či schvalují útoky proti přistěhovalcům. Oi! skinové získali svůj název podle punkové skladby Oi!Oi!Oi!, která se stala v osmdesátých letech natolik populární, že jim vtiskla jméno.

Tahle hudba spojovala tradiční street-punkery a skinheady.⁴⁵

2. 7. 2. Nazi-skinheads

Nazi-skinheads je označení pro skinheady oslavující neonacismus.

Někdy bývají též označováni jako NS skini, odpůrci rasismu je pak často označují jako tzv. boneheads.⁴⁶ Mezi největší vzory Nazi-skinheadů náleží jednak bývalí nacisté (ať už Adolf Hitler či Rudolf Hesse), jednak zpěváci významnějších rasistických kapel (např. již zmiňovaný I. S. Donaldson či Joe Rowan), ale např. i ideologové některých organizací (např. David Lane, autor tzv. čtrnácti slov⁴⁷, jež jsou hlavním ideovým základem organizace Hammerskins). Hlavním cílem NS skinů je boj za bílou rasu a ideu árijského národa. Neonacističtí skinheads se opírají o pohanskou mytologii a vycházejí primárně z tradic nacionálního socialismu, což se projevuje především v symbolice hnutí. Ta hraje u neonacistických skinheadů velice důležitou roli. Skinheadskou symbolikou se zabýval opět J. Chmelík.

⁴⁵ DOBEŠOVÁ, Zuzana, Česká neonacistická scéna po roce 1989, Bakalářská práce: UP, 2006

⁴⁶ V překladu znamená tupci

⁴⁷ Čtrnáct slov v originále zní: "We must secure the existence of our people and a future for white children", čemuž odpovídá český překlad: "My musíme chránit existenci našich lidí a budoucnost bílých dětí."

Nazi skinheads v Rusku

http://1.bp.blogspot.com/_H32eTqjrAGY/THrJSs5aZqI/AAAAAAAAAbk/mJEDNZOXIf8/s1600/russian-skinheads.jpg

V rámci hnutí skinheads je patrná symbolika barev, čísel, run, křížů, symbolika personifikovaná a verbální a emblémová. Symbolika se zjevným rasovým motivem je však nejvíce zřetelná v používání svastiky, oregonu a čísel. Podobně symbolika čísel je velice častým jevem, který je běžně ke spatření na internetových fórech skinheadů. Užívaná čísla jsou téměř vždy totožná s pořadovým číslem písmena v abecedě. Ve skinheadské komunitě je např. zcela obvyklý pozdrav „88“ (číslice osm značí osmé písmeno v abecedě – H, číselná kombinace 88 je pak kryptogramem nacistického „Heil Hitler“), poměrně často lze na některých fórech nebo v názvech organizací spatřit „18“ (vyjádření pro první a osmé písmeno abecedy, jedná se tedy o kryptogram iniciál jména nacistického vůdce Adolfa Hitlera) nebo „14“ či „10“ v českém prostředí (číslovka vyjadřující sympatie k formulaci tzv. čtrnácti slov 64 Američana Davida Laneho odsouzeného za tento počin roku 1985 k 190 letům vězení).⁴⁸

⁴⁸ DOBEŠOVÁ, Zuzana, Česká neonacistická scéna po roce 1989, Bakalářská práce: UP, 2006

„Důležitost symboliky netkví jen v samotném šifrování znesnadňující lidem mimo subkulturu porozumění, ale také v tom, že prostřednictvím symbolů vůdcové s členy společenství účinněji manipulují.“⁴⁹ V tomto kontextu zmiňuje J. Chmelík dvě fáze přijímání symbolů působících na vědomí lidí. V první (tzv. spontánní) fázi se lidé přiklánějí k symbolům z důvodu větších životních krizí, kdy jim právě symboly nahradí něco, co je pro ně v dané chvíli nedostupné.

Nebezpečí vidí J. Chmelík především v tom, že symboly zbavují člověka racionálního uvažování, stanou se mu „životním cílem“, „modlou“. ⁵⁰ Ve druhé (tzv. striktní) fázi je už charakteristická integrace do hnutí, kdy se jedinec stane plnohodnotnou součástí multispolečenství s přísnými pravidly a novou hierarchií hodnot. Jak již bylo zmíněno, netkví riziko pouze v neprůhlednosti symboliky např. pro státní orgány (svastika a symbolika čísel, o nichž bylo pojednáno, je docela zřejmá, nedá se ale říci, že by totéž platilo o ostatních symbolech hnutí), ale jak z výše uvedeného vyplývá, symbolika hrála, hraje a patrně ještě dlouhou dobu hrát bude, velice důležitou roli v přijímání nových členů do hnutí. V tomto případě se stává výrazným faktorem napomáhajícím k manipulaci vůdců se členy.⁵¹

2. 7. 3. White power (WP)

White power je označení pro bílé rasistické skiny. Jak již bylo poznamenáno dříve, vzhledem k propojenosti jednotlivých proudů uvnitř subkultury nelze dané skupiny vymežit naprosto jednoznačně. Následkem toho bývá označení WP často zaměňováno či synonymně používáno k NS-skinům či tzv. fascho-skinům. Výhodou WP pro skinheadské příslušníky je, že navzdory tomu, že se jedná o hnutí celosvětové, zůstává v něm v nejvyšší možné míře zachována národní identita v kontextu spolupráce árijských národů.

⁴⁹ DOBEŠOVÁ, Zuzana, Česká neonacistická scéna po roce 1989, Bakalářská práce: UP, 2006, str. 15

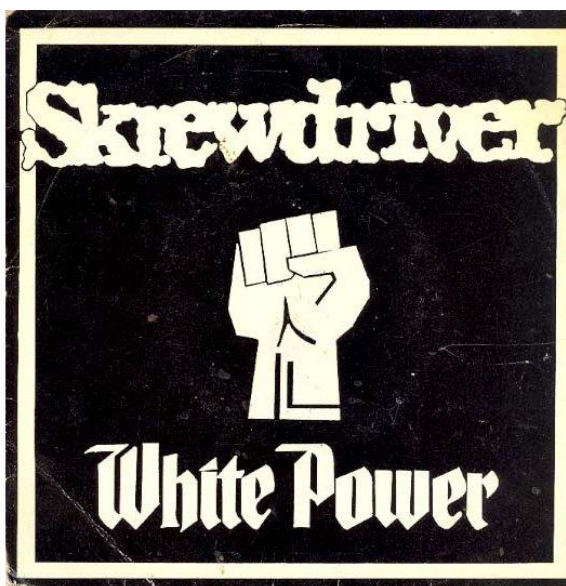
⁵⁰ tamtéž, str. 16

⁵¹ tamtéž, str. 16

3. WHITE POWER MUSIC

3.1. Charakteristika White Power Music

Pro konstituování, stmelení a ideové vybavení rasistických skinheadů, jejichž významná část převzala i neonacistické prvky, se stala v širším rámci rozhodujícím prvkem hudba, takzvaná white power music (WPM).⁵² Poprvé se spojení rasistických textů a punkrocku objevilo na konci 70. let ve Velké Británii v tvorbě Iana Stuarta Donaldsona – zpěváka a leadera skupiny Skrewdriver. Donaldson spolupracoval s ultrapravicovou politickou stranou the British National Front ve snaze svou hudební skupinu zviditelnit. Společně založili hudební vydavatelství White Noise Records, které produkovalo a distribuovalo jeho album White Power, což se později stalo označením pro různé hudební styly, které mají společné rasistické texty. Donaldson je proto považován za otce white power music, stejně jako Daniel Landa za praotce českých skinheadů.

Obal alba White Power od Skrewdriver

http://1.bp.blogspot.com/_H32eTqjrAGY/THrJSs5aZqI/AAAAAAAAAbk/mJEDNZOXlf8/s1600/russian-skinheads.jpg

⁵² MAREŠ, Miroslav. 2003. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Brno: Barrister and Principal, 2003, str. 409

Co se hudby týká, the British National Front chtěla konkurovat úspěchu levicových politických stran, které používaly hudbu při rekrutaci mladých lidí během akce Rock against Racism. Hudba byla také významným zdrojem financí pro stranu. Během 80. let a na počátku 90. let, kdy ještě nebyl internet tolik rozšířen, hrála white power music integrální roli v šíření a internacionalizaci vysoce fragmentovaného rasistického hnutí.⁵³

White power music se brzy odpoutala od Oi! stylu, který stál na takřka punkových základech a začala posléze přebírat metalové a hardrockové prvky. V 90. letech se objevuje i white power techno-music a například a v USA existuje white power country. V poslední době pronikají rasistické tendence i do vyložené černošské hudby – hip hopu. V Evropě i USA působí taktéž folkové hudebníci s nacionalistickými texty. Do White power music se řadí také nacional socialist black metal a část pagan metalu. Ostatně během Metalfestu v plzeňském amfiteátru bylo k vidění několik vyznavačů metalové hudby, kteří měli neonacistické oblečení. Hudebních stylů WPM je značné množství.⁵⁴:

3.2 Žánrové rozdělení white power music

Racist Oi!/R.A.C. - nejstarší žánr WPM, vychází z Oi!, což je odnož punkové hudby, která se objevila v 70. letech a stala se asociací skinheadské subkultury. Většina prvních Oi! skupin nebyla rasistická, ale po vzniku Skrewdriveru, se začaly rasistické Oi!skupiny objevovat, přičemž někdy svou hudbu nazývaly „Rock Against Communism“.

Hatecore – je rasistická verze hardcore punku, která se objevila na počátku 80. let v USA. Někteří muzikanti začali později přimíchávat heavy metalovou hudbu a vytvořili rasistický trash či speed metal.

⁵³ LIGIEROVÁ, Dagmar, Analýza textů vybraných hudebních skupin white power music v ČR, Bakalářská práce, MU, 2010, str. 13

⁵⁴ MAREŠ, Miroslav. 2003. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Brno: Barrister and Principal, 2003, str. 409

National Socialist Black Metal – rasistická verze black metalu, jenž vznikl ve Skandinávii na konci 80. let. NSBM většinou není tak explicitně neonacistický a výrazným komponentem je anti-křesťanství.

Nationalist Folk Music – tento pojem se vztahuje k hudbě, která je zaměřena na mytickou, árijskou či germánskou minulost. Rasismus je v této hudbě vyjadřován spíše implicitně, což je důvod, proč se tato hudba stává populárnější v některých evropských zemích (například v Německu), kde explicitní texty o árijské nadřazenosti a rasismu mohou být nelegální.⁵⁵

3.3. Rasistické myšlenky na hudebním poli

Rozhodující pro WPM byly a jsou rasisticky a nacisticky orientované texty, nastal i významný příklon mnoha skupin ke keltským, germánským, ale i slovanským mytologickým tématům (zde převládá právě metal), z nichž jsou čerpány ideály pro současný boj. Přes zdůrazňování nacionálních specifik v textech mnoha skupin je pojetí WPM internacionální. Sdílena je idea společného boje bílých árijských národů v rámci současné i budoucí RAHOWY. WPM se v současnosti odpoutala od výhradní vazby na skinheadskou subkulturu a představuje samostatný a politicky ambiciózní fenomén často napojený na militantní pravicově extremistické organizace, jako tomu bylo v České republice v podobě Bohemia Hammers Skins.⁵⁶

Díky internetu se WPM stala dostupnou většímu okruhu lidí. Není problém sehnat nahrávky v České republice zakázaných kapel, stejně tak i zahraničních. V současnosti řada politických subjektů s mezinárodním dosahem používá WPM k rozšíření jejich cílů. Ačkoliv jsou tyto subjekty různé, jejich sdělení mají obvyklá témata:

- *rasová a/nebo národní jedinečnost a společný osud*

⁵⁵ LIGIEROVÁ, Dagmar, Analýza textů vybraných hudebních skupin white power music v ČR, Bakalářská práce, MU, 2010, str. 13

⁵⁶ MAREŠ, Miroslav. 2003. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Brno: Barrister and Principal, 2003, str. 409

- *ideje rasové nadvlády, nadřazenosti a separace*
- *koncepce rasové odlišnosti*
- *utopické revoluční vidění světa, které chce svrhnout existující řád*
- *boj proti imigraci*⁵⁷

White power music je lépe identifikovatelná pomocí textů než hudebním žánrem. Neexistuje tedy hudební žánr, kterým by se dala white power music charakterizovat⁵⁸. Přesto právě myšlenky, v hudbě obsažené, stmelují rozličná hudební odvětví v jedno. Samozřejmě je jasné, že čím více hudebních žánrů white power music pokryje, tím více přívrženců získá. Sdělení WPM se mezi sebou také liší, jelikož velké množství skupin zahrnuje do svých textů reflexi okolností. Existují však témata, která jsou základními kameny white power music – rasová nadřazenost, bílá hrdost (white pride), homosexualita, etnické minority, smíšená manželství, rasové míšení, antisemitismus, antikomunismus, antisocialismus a všeobecně odpor vůči dalším levicovým, progresivním či dokonce liberálním politickým programům.⁵⁹

Hudba funguje jako prostředek, skrze který jsou ideje hnutí vyjadřovány a sdělovány. Hudba je na jedné straně individuální (osobní) záležitostí, na druhé straně též kolektivní a získává své posluchače prostřednictvím emocí. Na individuální úrovni se hudba vztahuje k identitě, jelikož nám ukazuje ideál, čím může identita být tzv. self-in-process. Na kolektivní úrovni může hudba vytvořit pocity sounáležitosti s vysněnou komunitou. Hudba má též mnohem větší potenciál k proniknutí do života hlouběji a stabilněji než ideologie. Texty se lidé učí nazpaměť, zpívají si je, koncerty jsou kolektivními akcemi, na které

⁵⁷ LIGIEROVÁ, Dagmar, Analýza textů vybraných hudebních skupin white power music v ČR, Bakalářská práce, MU, 2010, str. 13

⁵⁸ Tamtéž, str. 14

⁵⁹ LIGIEROVÁ, Dagmar, Analýza textů vybraných hudebních skupin white power music v ČR, Bakalářská práce, MU, 2010, str. 15

se těší. Hudba a texty mohou definovat naši identitu a často nevědomě formují náš vkus a hodnoty.⁶⁰

WPM se snaží rozšířit své myšlenky mezi mládež a používá tři elementy, které mají na mládež dopad.

WPM je autentická, nekomerční hudební forma

WPM je opozice, ale ne nihilismus

*WPM je obětí dvojité normy uvalené politicky korektním multikulturalismem*⁶¹

White power music je podle autorů a distributorů „resistentní hudba“ stejně jako punk či metal, což jsou hudební žánry, které vznikly jako opozice ke komerční hudbě. Podle vydavatelů se však WPM od ostatních resistentních hudebních žánrů liší tím, že rebelie není nihilistická, ale konstruktivní. Rétorickou strategií je prohlašování, že WP hudebníci se vzdali skvělé kariéry a tučných honorářů, jelikož odmítají „ředit“ svou image a sdělení a nedělají kompromisy. Pro WP promotéry je to příležitost, jak zvýšit autenticitu, protože zdůrazňují jejich odpor vůči všem takovým tlakům a to, že nedosáhli mainstreamové akceptace, odůvodňují právě autenticitou a také hegemonním spiknutím proti nim. White power music se také staví do pozice oběti. Ve většině evropských zemí je podněcování nenávisti a rasové nesnášenlivosti nelegální a WPM je symbolem potlačovaného undergroundu. Neplatí pro ně údajně stejné normy jako pro ostatní, přičemž poukazují na Gangster Rap, kde se v textech objevuje značné množství násilí a výzev k násilí a přesto mohou vystupovat otevřeně a mají úspěch.

White power music však není jen nástrojem šíření idejí nacionálního socialismu a nástrojem pro získávání sympatizantů. Je to též výborný byznys a zdroj financí pro celé hnutí. V tradičním hnutí bílých rasistů se role WP scény

⁶⁰ LIGIEROVÁ, Dagmar, Analýza textů vybraných hudebních skupin white power music v ČR, Bakalářská práce, MU, 2010, str. 16

⁶¹ Tamtéž str. 16

rozšířila kvůli jejímu obrovskému finančnímu potenciálu. White power music nyní vydělává spoustu peněz a stala se nejvýznamnějším zdrojem financí pro celé hnutí.⁶²

Podoba současného neonacismu v České republice je výsledkem specifického pojetí určitých historických tradic, dlouholetého domácího vývoje, permanentní reflexe mezinárodních trendů ve vývoji této části politického spektra a důsledků protiopatření vůči němu v ČR i na mezinárodním poli. Uvedené faktory mají vliv na ideový, strategický i organizační charakter neonacismu a na jeho celkovou pozici v politickém spektru v ČR. Přesné ohraničení neonacistického spektra v ČR je velmi obtížné. Neexistuje ustálená shoda na použití pojmu, což platí především pro média. Relativně stabilní je však vymezení v úředních dokumentech (pravidelné vládní informace o extremismu, výroční zprávy BIS apod.) a v poslední době i ve vědeckém prostředí (i když i zde se vedou o pojmu diskuse).

⁶² LIGIEROVÁ, Dagmar, Analýza textů vybraných hudebních skupin white power music v ČR, Bakalářská práce, MU, 2010, str. 17

4. WHITE POWER KAPELY V ČESKÉ REPUBLICE

4.1. Braník

Braník byla rasisticko-vlastenecká skinheadská kapela, které byla soudním rozhodnutím po vydání oficiální desky Power v roce 1991 u oficiální pobočky firmy Monitor jako jediné kapele v porevoluční historii zakázána další hudební činnost vzhledem k paragrafu zákona o podněcování k národnostní a rasové nenávisti a podpoře hnutí směřujících k potlačování práv a svobod občanů." Deska byla stažena z prodeje a dodnes je tato skupina na seznamu ministerstva vnitra ČR jako zakázaná skupina. V roce 1995 bylo všech pět členů skupiny definitivně odsouzeno na 8 měsíců s odkladem na zkušební dobu 1 a 1,5 roku. Braník proslul mezi neonacisty nejen radikálními písňovými texty vůči přistěhovalcům a minoritním skupinám, ale také jednou z prvních ostrých kritik raných polistopadových poměrů.⁶³

Hudebně byl Braník jednodušší než skupina Orlík, ale vyvažující svou tvorbu nesmlouvavými texty a určitou odvážnou razancí. Také spolu s Orlíkem má Braník společnou nejen stejnou dobu existence (Orlík je nejstarší skinheadskou kapelou, Braník druhý jen s rozdílem jednoho roku), ale i dobu ukončení činnosti, prakticky za stejných okolností a to tlakem ze strany společenských institucí. Rok 1991 se stává pro skinheadské hudební hnutí osudový (taktéž je v tomto roce nucena ukončit svou činnost skupina My Lai), pouze Orlíku a Braníku se podařilo proniknout na oficiální desky a od té doby ostatní skinheadské kapely výrazně vyhraněného pravicového zaměření (Buldok, Reichenberg, Agrese 95, Conflict 88, Apartheid, Ragnarok, Vlajka a další) mohou vydávat, koncertovat a šířit své nahrávky pouze ilegálně.⁶⁴

⁶³ <http://www.projektpunk.cz/obsah/B/Branik/>

⁶⁴ tamtéž

Záběr kapely Braník z festivalu Bzenec v roce 1991

<http://i4.ytimg.com/vi/7EX94h-Bi84/mqdefault.jpg>

Právě proces s kapelou byl první vlaštovkou v omezování písní s trestně postihnutelným obsahem. Z iniciativy studenta vysoké školy ekonomické Šimona Budského, se podařilo členy kapely Braník za desku Braník Power, dostat před soud.⁶⁵ V případě figuroval někdejší kapelník O. K. Bandu a ředitel společnosti Monitor – EMI Vladimír Kočandrl. Byl obžalován ze dvou trestných činů – z hanobení národa a rasy a podpory a propagace hnutí směřující k potlačení práv a svobod občanů. Není se čemu divit, Kočandrl se podílel na vydání desky, na které se otevřeně zpívá: „Tvé poslání je svatý/ budeš ty svině být/ negry, cikány a žlutý/ nenechte v klidu žít.“⁶⁶ Kromě Kočandrlého bylo obviněno celkem sedm lidí.

⁶⁵ SÁLEK, Marek, Magazín Dnes + TV, leden 1996, str. 15

⁶⁶ BRANÍK, Oi Power: Monitor, 1991

Samotná deska vyšla v roce 1991 a soud začal hudebníky trestně stíhat o dva roky později, tedy v roce 1993. Členové kapely dostali trest osm měsíců s podmínkou, Mírovský, který vlastnil studio, kde deska vznikla, byl zproštěn obvinění.

Výstřižek z dobových novin

<http://vlcak.webz.cz/Branik.htm>

„Jasně, řvali jsme na plnou hubu, co jsme si mysleli. Vadila nám pozitivní diskriminace některých menšin. Chtěli jsme stejný metr na všechny, bez rozdílu barvy pleti a vyznání. A naivně jsme si mysleli, že bude konečně vítězit právo, pořádek a lidská důstojnost. Když si poslechneš kapely jako HNF, tak zjistíš, že jejich texty taky nebyly zrovna o knoflíkách lásky. Ale to se teď bavíme o době před vítězným listopadem. Taky texty, za které jsme byli později soudně stíháni, jsou ty předrevoluční,“⁶⁷ shrnul takřka o dvacet let později Jindra Kettner, bývalý zpěvák Braníku a zároveň dodává k trestům: „Dostali jsme podmínku

⁶⁷ <http://www.hockey-music.estranky.cz/clanky/orlik/exkluzivni-rozhovor--jindra-kettner--rvali-jsme-na-plnou-hubu--co-jsme-si-mysleli.html>

šest měsíců na dva roky a myslím, že Mirda snad dokonce rok na dva roky. Nejvíc nás štválo, že od zániku kapely uteklo spoustu času, všichni jsme měli nějakou práci a do toho soud a podmínka. Zvláště Honza s tím měl problémy u U. S. firmy, kde tehdy pracoval.“⁶⁸ Kettner zároveň k případu řekl: „No, samozřejmě, že mě to štválo. Zvláště, když to celé vypuklo tři roky po tom, co Braník ukončil činnost. Jasně, vylezla nám deska, prodalo se jí cca 20 000 kusů a už jsme propagovali jakousi nesnášenlivost. To, že například Dr. Sládek vydával tiskovinu každý měsíc v několikanásobně vyšším nákladu s podstatně ostřejšími texty, nikomu nevadilo. Vnímám jsem, že kauza Braník byla politická objednávka, že bylo třeba ukázat, že se umíme vypořádat s rasismem a fašismem, i když například Mirda Mirovský měl do propagace jakéhokoli hnutí hodně daleko. Vůbec nechápu, proč zrovna jeho jako zvukaře a majitele studia, kde jsme nahrávali, odsoudili a Kočár (pozn.: Vladimír Kočandrle - šéf vydavatelství EMI) byl zproštěn? Největší paradox je, že trestní oznámení podal Šimon Budský - kytarista skupiny F.A.S. a člověk, který hostoval nebo se snad dokonce podílel na textech v počátcích Orlíku. Prostě fraška.“⁶⁹

4.4 Conflict 88

White power kapela Conflict 88 vznikla v Plzni v roce 1994. Téhož roku kapela vydala demo nahrávku Boj národů. O dva roky později následovalo album Braň se! a po dvouleté pauze bylo vydáno CD Vrat' se k nám. Roku 2001 skupina vydala album Hra nekončí a v roce 2004 a 2007 následovaly desky Svatá zem a Rudý Samet. Kapela se nikdy netajila příslušností k neonacistické subkultuře. Jedna písní je věnována čelnímu představiteli nacistického režimu Rudolfu Hessovi. V písni je oslavován jako oběť humanismu, která trpěla půl století v celách kolaborantů. „*Rudolf Hess – bojovník za bílou jednotu, Rudolf Hess – svoboda pro celou Evropu.*“⁷⁰ Podle

⁶⁸ <http://www.hockey-music.estranky.cz/clanky/orlik/exkluzivni-rozhovor--jindra-kettner--rvali-jsume-na-plnou-hubu--co-jsume-si-mysleli.html>

⁶⁹ tamtéž

⁷⁰ CONFLICT 88. Braň se!: BHDB, 1996

kapely Conflict 88 odešel „*opravdový syn árijského národa*“⁷¹ a v jeho odkazu je nutné pokračovat. Kapela Conflict 88 začínala s jednoduchým stylem a texty. Texty byly otevřeně rasistické a oslavovaly nadřazenost bílé rasy. Postupně se však propracovala k svébytnému druhu protestsongu, zaměřujícího se především na společnost, vládu a policii. Lze obecně říci, že hudební skupiny v polovině 90. letech měly otevřenější texty a postupně začaly využívat spíše metafor a náznačů. Zajímavostí je, že jejich manažer Robert Fűrých vlastní plzeňský obchod Original Store, který prodává mezi extremisty oblíbenou oděvní značku Thor Steinar.

Záběr z videoklipu kapely Conflict 88

http://b.vimeocdn.com/ts/642/228/64222848_640.jpg

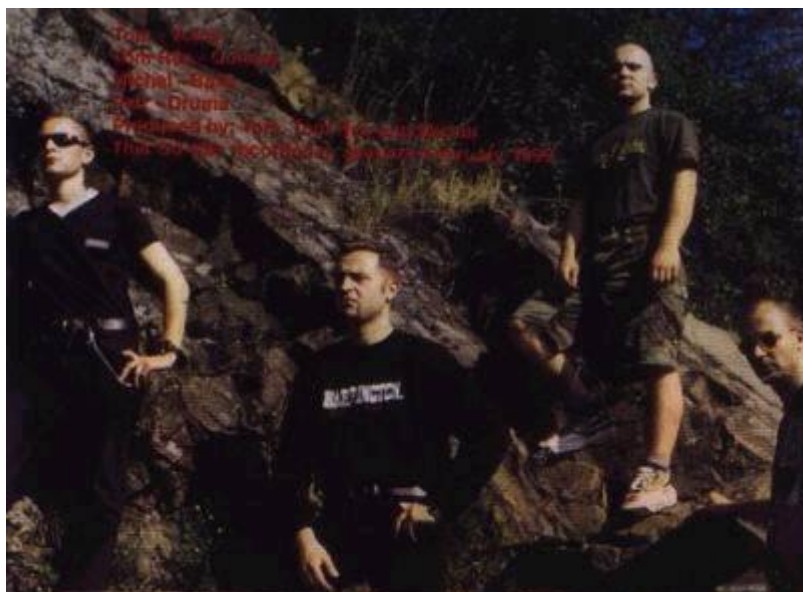
⁷¹ CONFLICT 88. Braň se!: BHDB, 1996

4.5 Buldok

Buldok byl založen v roce 1991 v Novém Městě na Moravě. Někteří jeho členové předtím působili v Oi! skupině Brigáda Oi!. Přestože velká část skinheadů doma i v zahraničí hudebně i textově považuje Buldok za nekorunovaného krále české WPM, jiná část jej označuje za ziskuchtivou skupinu, která své myšlenky nemyslí vážně a hnutí poškozují.⁷² Prvním albem Buldoku byl Patriot vydaný roku 1992, po něm následovala roku 1994 deska Oheň a led. O dva roky později vyšlo CD s názvem Triumf a následně v roce 1998 album Creed of Iron a v roce 1999 Blood and Soil.

Kapela Buldok zpočátku své hudební kariéry silně akcentovala dělnické kořeny skinheadského hnutí. Tato kapela z Nového Města patřila a patří mezi nejoblíbenější skupiny členů extrémní pravice. Buldok se soustřeďoval na kritiku poměrů v zemi ohledně rasové diskriminace, avšak jako pohled z druhé strany. Ve dvou písních používá symbol bílého králíka jako bezmocného bílého člověka, který je nucen bezbranně snášet útlak „černých“. Texty Buldoku nejsou tak jednoduché jako je tomu v případě Vlajky. Spíše se jeho texty vyvinuly do étosu o boji, statečnosti a hrdinství. U Buldoku lze zaznamenat výrazný příklon k mytologickým tématům (především vikingská a keltská mytologie), které se pojí s odkazem na údajné germánské předky.

MAREŠ, Miroslav. 2003. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Brno: Barrister and Principal, 2003, str.: 417

Kapela Buldok

http://nd05.jxs.cz/964/142/3295e67619_84941663_o2.jpg

4.6. Vlajka

Vlajka vznikla v roce 1990 v Praze a po celou dobu byla provázána fluktuací členů. Ovlivňovala především pražskou scénu. Od počátku své činnosti úzce spolupracovala s Národní obcí fašistickou a později s Bohemia Hammer skinheads. Její texty se mj. vztahovaly k tradicím českého fašismu⁷³, později se více nacifikovala. Vlajka se přátelila i s Národním odporem Praha.⁷⁴ Vlajka nahrála své první album Slovánská hráz 1990-1995 v roce 1995. O rok později následovalo CD Skin´n´Roll a v témže roce také album Hej bratře! Roku 1997 vydala skupina desku s názvem Made in Prague a posledním vydaným albem se stalo Kill communist for your mother v roce 1999. V roce 2000 zřejmě přestala Vlajka pravidelně zkoušet, je však sporné, zda zcela ukončila činnost.

⁷³Název kapely ukazuje na souvislost s českým fašismem. Prvorepublikové hnutí Vlajka bylo zpočátku bojovným klubem studentstva rekrutujícího se většinou z mládežnické organizace Národní obce fašistické. Nosnou ideou byl český nacionalismus, ovšem ve spojení s výrazným antisemitismem. Hnutí rovněž zaujímalo radikální opozici vůči stranickému politikaření, „masarykovskému realismu“, levicovému intelektualismu (zejména marxismu) a kritické bylo i vůči demokracii a liberalismu. Ke konci druhé republiky byla Vlajka zakázána, avšak skupina radikálů ji převedla do ilegality a vytvořila z ní teroristickou organizaci útočící na Židy. Na začátku okupace tato skupina radikálů hnutí ovládla a vytvořila z Vlajky kolaborantskou organizaci.

⁷⁴ MAREŠ, Miroslav. 2003. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Brno: Barrister and Principal, 2003, str. 416

Podle jiného zdroje Vlajka svou činnost nikdy oficiálně neukončila, ale její koncerty jsou sporadické. Existuje záznam o jejím koncertě v Trutnově v roce 2007 a v roce 2009 Vlajka vystoupila na italském neonacistickém festivalu Venetto Summer Fest.

4. 7. Agrese 95

Skupina pochází z jihomoravského města Hodonín. Vznikla v roce 1995, ale první demo vydali až o dva roky později. Mělo název Povstaň. V roce 1998 vydali své první CD Nová generace, které obsahuje patnáct skladeb.

Záběr z koncertu kapely Agrese 95

http://media.novinky.cz/286/22866-top_foto2-mpwpg.jpg

Kapela, která hrála pod Blood and Honour (česká odnož stejnojmenné mezinárodní neonacistické organizace) a potom pod Národním odporem. Vzhledem k hudbě a textům se jedná o nejtvrdší kapelu tuzemské white power scény. Naposledy hráli v roce 2005 na Slovensku, policie je tam pozatýkala. Později došlo k obnovení činnosti kapely. Během policejních razíí v roce 2009 byl znovu zatčen zpěvák Josef Košutek „*Košutek je zpěvák nedávno obnovené legendy české neonacistické hudební scény, Agrese 95. Kapela hudebně nijak nevyniká, pro starší neonacistické aktivisty ale představuje vzpomínku na devadesátá léta, považovaná rasisty za zlatou éru takzvané české white power scény. "Pro mladší aktivisty může být inspiračním zdrojem, že neonacistou*

může být i ženatý člověk po třicítce se dvěma dětmi," uvedla na svém webu organizace Antifa.⁷⁵

⁷⁵ <http://www.bad-bull.com/a/clanky/newsroom/mezi-zatcenymi-radikaly-je-i-zpevak-hodoninske-neonacisticke-kapely-josef-kosutka>

5. OBSAH PÍSNÍ VYBRANÝCH WHITE POWER KAPEL

5.1 Kritika společnosti (stávající systém, hodnoty, atd.)

Neonacismus jako ideologie neusiluje pouze o změnu ve stávajícím politickém systému země, nýbrž se snaží systém zcela vykořenit a nahradit jej systémem novým v souladu se svou ideologií. V textu kapely Buldok Invaze je obsažena kritika stávajícího systému více než patrná, interpreti kritizují především sociální systém a humanismus představitelů země (kritika exprezidenta Václava Havla). „*Politická zločinec, charitativní nadace, žijí tisíce zbytečných, je pro nás přeci legrace*“.⁷⁶ Kritika humanismu a společnosti se objevuje i v dalších textech Buldoku jako jsou Bílý králík, kde interpreti kritizují práci justičních orgánů a společenskou toleranci k menšinám. „*Odbory a justice odvracely hlavu, výbuch problému vyústil do násilí, černý král a bílý králík, naivní humanisté tak jste to chtěli?*“⁷⁷ Další text v písni Pochodeň bere situaci ve společnosti „*dřív bojoval každý kmen každý národ, dnes politik rozdává zem cizincům*“⁷⁸ jako záminku k vyvolání rasové války. Píseň Bílá Bouře napadá demokracii a liberalismus, které považuje za spojence temna, co zradili svou zem. Spojenci temna jsou podle autora i „*rudí*“⁷⁹. Obdobné myšlenky se objevují i ve skladbě Skinheads od kapely Agrese 95. „*Dělnický původ v žilách, teče čistá krev, Evropou, Amerikou, Austrálií, ať armáda válčí za národy*“.⁸⁰ Kapela tak sice popírá kořeny hnutí skinheads, s čímž však problém očividně nemá.

Dalším tématem neonacistických písní je kritika současné konzumní společnosti, která člověku dává více, než sám chce – alkohol, marihuana, drogy, prostitutky, televize. Člověk by se měl zamyslet, jak se bude chovat, jelikož tím ovlivní i budoucnost svých dětí. Opět je tu apel na člověka, aby nesl

⁷⁶ BULDOK, Invaze, Patriot: Bohemia Records, 1992

⁷⁷ BULDOK, Bílý Králík, Patriot: Bohemia Records, 1992

⁷⁸ BULDOK, Pochodeň, Patriot: Bohemia Records, 1992

⁷⁹ BULDOK, Bílá Bouře, Patriot: Bohemia Records, 1992

⁸⁰ AGRESE 95, Skinhead, Hard Reality: 88 Records, 2000

zodpovědnost a otevřel oči a viděl, jak současná společnost vypadá. Nepřímo je tu opět výzva k tomu, aby člověk neseděl doma u televize a dělal něco pro národ. Buď může žít jako ostatní nebo proti té „špatné“ společnosti bojovat. Píseň končí slovy „*čtyřicet let trpěli jsme rudý okovy, teď musíme splácet daň z nabitý svobody.*“⁸¹ Kritika komunismu v této písni je jednoznačně zřetelná, avšak neonacisté neuznávají svobodu na odlišný názor, než mají oni sami a jejich ideologie je víceméně dogmatická. Kritizují, že absolutní svoboda je kontraproduktivní a z lidí se stávají egoisté a konzumenti, kteří nehledí na blaho národa. Kritizováno je i přejímání západních vlivů, zejména těch amerických. Na jedné straně jsou pro ně Američané symbolem boje za bílou rasu (Ku Klux Klan), na druhé straně WP skinheads odmítají jejich způsob života. Bouří se proti vnucování jejich názorů ostatním prostřednictvím médií. „*Veliký reklamy na všechno co je in, jak oblnout davy, tvůj názor nahradit svým... Nežeňte mi do hlavy ten váš krám, na to jak můžu žít chci přijít sám, kde je pravda, kde je lež to nechť se nevidí, bez pout a bez mříží, jsme zajatci médií.*“⁸² Podle nich nám v televizi nutí, co máme dělat, co jíst a televize tak dělá z lidí tupá stáda. „*jak dobytek ve stádu, jenom čum a přežvýkej, přikyvu a stůj vzadu, zkrátka žij american way.*“⁸³ Demagogie bojuje proti jiné demagogii. V neonacistické ideologii je přítomen ideál vůdce, který ostatní řídí a vede.⁸⁴

5.2 Rasismus

Rasismus je nedílnou součástí neonacistické ideologie. Hudební interpreti záměrně přisuzují menšinám a přistěhovalcům veškerá negativa ve společnosti, zejména sociální parazitizmus, drogy, kriminální činnost, prostituci a další. Tyto činnosti připisovala kapela Braník právě menšinám v České republice,

⁸¹ BULDOK, Bílá Bouře, Patriot: Bohemia Records, 1992

⁸² CONFLICT 88, American Highway, Svatá zem, 2004

⁸³ tamtéž

⁸⁴ LIGEROVÁ, Dagmar, Analýza textů vybraných hudebních skupin white power music v ČR, Bakalářská práce, MU, 2010, str. 20

konkrétně v písni Praha. „*Kdysi tak krásná Praha už ztratila svoji zář, plný ulice vrahů, co barevnou maj tvář.*“⁸⁵

V následující skladbě na albu rovnou nabízí řešení, jak z dané situace vyjít. *Tvý posláni je svatý, budeš ty svině bít, negry, cikány a žlutý, nenech je v klidu žít.* Stejně tak tomu je i u kapely Buldok. V písni Bílý králík přesně takto popisují romskou menšinu „*rasismus a nenávisť v černých očích, zas šňupou heroin, lžou s elegancí, plamená obhajoba násilných činů...*“⁸⁶ V písni Zítřek se kromě hlavního tématu boje za bílou rasu, objevují i rasistické metafory: „*království temna musí padnout, zbraně nenávisti rozžhavené do běla*“.⁸⁷ V písni Skinhead⁸⁸ jsou „barevní“ opět zdiskreditováni a je jim připisován teror ve městech. Také se zde objevuje již zmíněná metafora bílého králíka, ve smyslu rasismu naruby, přičemž králík jako symbol bezbrannosti je zde terorizován „barevnými“; vládne mu „černý král“⁸⁹. Skinheads nebojují pouze proti „barevným“ občanům jako takovým, ale i proti jejich kultuře. Ve skladbě Bílý rock'n'roll jsou skinheads nespokojeni s popularitou černošské hudby a tím, že je masová média nutí ji poslouchat. Bílý rock'n'roll vidí jako protiváhu a zároveň zbraň. „*Strachem se negrům ježí vlasy, když dochází naše hudba, komunistům, Židům taky, už vědí co je bílá síla*“.⁹⁰ Ve skladbě Věžeňský rock'n'roll si skinhead stěžuje, že ho ve vězení terorizují pouštěním bluesové (černošské) hudby. Vynalezl proti tomu obranu – bude na ně řvát rock'n'roll „*kámoši se přidali, když mí songy slyšeli, překročili jsme strachu stín. Proti přesile teď stojíme, ustoupit nikdy nesmíme, i když nám teď říkaj mukl skin.*“ „*Proti tvrdosti zas tvrdost, bez milosti, neznat lítost, proti black hudbě řvát white rock'n'roll*“.⁹¹ V písni Věžeňský rock'n'roll může být ovšem skryt i význam boje ve vězení mezi

⁸⁵ BRANÍK, Praha, Oi Power: Monitor: 1991

⁸⁶ BULDOK, Bílý Králík, Patriot: Bohemia Records, 1992

⁸⁷ BULDOK, Zítřek, Patriot: Bohemia Records, 1992

⁸⁸ BULDOK, Skinhead, Patriot: Bohemia Records, 1992

⁸⁹ BULDOK, Skinhead, Patriot: Bohemia Records, 1992

⁹⁰ VLAJKA, Bílý rock'n'roll, Slovanská hráz 1990-1995: Vlajka records, 1995

⁹¹ CONFLICT 88, Věžeňský rock'n'roll, Hra nekončí, 2001

skinheady a černochoy. Rovněž v textech kapely Conflict 88 jsou romská menšina a přistěhovalci vyobrazováni jako špinavý kriminální živel, který by si nezasloužil nic jiného než vyhlazení. „*nenechat se v noci od cikána podříznout, neplatí nájemný, na zákony kašlou, jejich chování se pořád omlouvá, kdy už konečně v týhle zemi chcípnou?*“⁹². V textech následuje většinou výzva k tomu, aby se lidé přidali ke skinheadům (neonacistům) a šli s nimi proti Romům do boje - „*lidi jděte ze svejch domů, pojd'te se přidat k nám, dost bylo těch všivejch Romů*“.⁹³ Setkání příslušníka romské menšiny s rasistickým skinheadem zpravidla povede k jeho fyzickému napadení. „*Co to ke mně leze? Černý pleti muž Oi! Co to ke mně leze? Mám kudlu nebo nůž? Nechci ho tu vidět, tak co si s ním mám počít? Přelámat mu hnáty nebo ho rovnou zabít?*“⁹⁴ Zde je patrná opravdová nenávist a její cílené rozsévání mezi posluchače.

V roce 2001, když skupina Conflict 88 vydala desku Hra nekončí, interpreti také bilancují nad úspěšností své práce a předkládají svou vizi budoucnosti, kdy až budou staří, tak se jich jejich vnoučata budou ptát „*dědo proč v ulicích je špína, nesmíme ven, když se stmívá... holky těla nabízejí, bez bouchačky nikdo nejde ven, venku je tma i když je den?*“⁹⁵ Vnoučata se ptají, jak to mohl jejich děda dopustit, že v zemi je takový úpadek. Opět je tu možné spatřit narážku na „nebílé“ občany, kteří jsou pro ně jen špína a bílý člověk si údajně kvůli jejich nebezpečnosti musí opatřit zbraň a bez té nevycházet, jinak by se mu mohlo něco stát. Metafora „venku je tma, i když je den“ není nic jiného než narážka na to, že zemi ovládli občané tmavší pleti a jsou ve značné početní přesile.⁹⁶

⁹² CONFLICT 88, Čistej svět, Braň se!: BHDB, 1996

⁹³ tamtéž

⁹⁴ CONFLICT 88, Naše právo, Boj národů, 1994

⁹⁵ CONFLICT 88, Hra křížků, Hra nekončí, 2001

⁹⁶ LIGIEROVÁ, Dagmar, Analýza textů vybraných hudebních skupin white power music v ČR, Bakalářská práce, MU, 2010, str. 21

Můžeme si všimnout, že u novějších textů, už není rasismus dáván tak očividně najevo. Nejsou používány tvrdé výrazy jako *negr* či *cikán* a místo nich jsou používány pojmy, které jsou z hlediska právní postizitelnosti těžko napadnutelné. A proč tedy se nepodařil plán neonacistů „vybít Čechy“? Sebekritiku bychom u této skupiny hledali těžko. Neúspěch je vždy sveden na někoho jiného – na zrádce, a proto „*skládám věty ze všech sil, jak bych tohle vysvětlil, že lhářů bylo víc než nás a krutý dav, že nemá tvář.*“⁹⁷ Zrádci rasy byli v přesile a ti, co ničemu nerozuměli (nepochopili myšlenku *skinheadů*) vedli tento stát. *Skinheadi* proti této drtivé přesile nic nezmohli, proto je situace taková jaká je. Pro *skinheady* je také naprosto nepřipustná myšlenka rasového míšení - „*bílá a černá, láska a stín, ten muž a žena, jdou proti rase.*“⁹⁸ Jako existují tzv. S.H.A.R.P. (*Skinhead against racial prejudice*), tak *Vlajka* ve své skladbě pozměňuje tento pojem na S.H.A.R.M. - *Skinheads against racial mixing*. Rozdíl mezi „*bílými*“ a „*černými*“ není podle nich jenom v barvě kůže. „*Nebílý*“ člověk i může žít slušně a přesto se stane terčem *skinheadského* násilí „*nemyslíš si, že když jsi slušnej, nemusíš se bát, nás vůbec nezajímá, kradeš nebo pracuješ, my tě stejně dostanem, pro nás jsi jen hnusná veš. Zabijem všechny! ...slzy – to nás nedojímá, chceme vidět tvoji krev, tahle země bude zdravá, ty jsi na ní černej vřed.*“⁹⁹

Opět jeden z nejvyhrocenějších textů má na svědomí kapela *Agrese 95*, které se neštítí navazovat na nacisty a všechny „*nebílé*“ posílat do plynových komor. „*Tohle je poslední výzva, hej ty černý labile, buď si rychle sbalíš rance, nebo poznáš cyklon B. Dobře si to rozmyslete a táhněte rychle pryč, protože když přežijete, zbyde na vás jenom rýč.*“ Obdobně agresivní pojetí zvolila i kapela *Braník*: „*Kam já se podívám ňáká žlutá tlam, každej dutej rákos dejchá tady s náma. My Češi už toho máme vážně plný dásně, pošlem je do hajzlu a budem se mít krásně. Mají tu pracovat a místo toho vražděj, bazény zprasili svejma*

⁹⁷ CONFLICT 88, Hra křížků, Hra nekončí, 2001

⁹⁸ VLAJKA, S.H.A.R.M, Kill comunist for you mother: Vlajka records, 1999

⁹⁹ VLAJKA, Zabijem všechny, Skin 'n' Roll: Warrior's Records, 1996

nemocema, že je tu nechceme to pochopí snad každéj, proč bysme tu měli bydlet s Vietnamcema. Táhněte zpět do Asie, a to tak že ve spěchu, kopancem vám pomůžeme, Čechy patřej Čechům.“

5.3 Válka a boj

Motiv boje je ve WP music též častým námětem. V písních je opěvováno hrdinství bojovníků, jejich čest a statečnost. Bojovník je vyobrazen jako nebojácný hrdina beze strachu s ochotou položit život za (podle něj) správnou věc. Ve skladbách se velmi často objevuje výzva k boji za bílou rasu. V textu kapely Buldok Probuď se Evropo je výše uvedená výzva provolána a podpořena činy předků, jež mají apelovat přímo na jedince, který je ve skladbě zmíněn *„A bojovníci ve válkách umírali, pro budoucnost, pro tebe a pro mě“*.¹⁰⁰ Toto téma se objevuje také v písni Pochodeň, kde je výzva provolána vzhledem ke stavu společnosti *„zní znovu vítězných bojovníků, ční k nebesům prapor náš a bílá pěst, teď vedeš boj proti lžím za svá práva, teď bojuj s přítomností za budoucnost.“*¹⁰¹ Další výzva se objevuje v textu *„Tvůj boj“*, kde je opět podpořena hrdinstvím předků a píseň nepřímou vyzývá k rasové válce *„víš, že tvá volba byla správná, dávno jsi přijal osudu vyzvání, nový hrdina bílé rasy, s tebou konečně přichází svítání“*.¹⁰² K boji za bílou rasu vyzývá i skladba Zítřek, ve které je opět náznak hrdinství předků a objevují se v ní prvky vikingské mytologie - Valhalla, Valkýra a Ódin. Stejně tak své bojovníky adoruje i kapela Conflict 88, konkrétně ve skladbě Vlajka, kde popisuje bojovníka, který má být popraven, aniž si je vědom, za jaký přečin. V textu je opět poukazováno na nespravedlnost vůči bílým bojovníkům. *„Nekradl jsem koně, nebyl vrah, přesto provaz mi hrdlo sevřel. Já bil se za každého z vás, strach ze smrti jsem nikdy neměl.“*¹⁰³ Dále jsou opěvovány jeho bojové schopnosti a v dalších verších se dostáváme k hlavnímu smyslu celé skladby: *„proto ať zní Glory alehuja, vlajka jižanů vlaje dál.“*¹⁰⁴ Byl to tedy jižanský

¹⁰⁰ BULDOK, Probuď se Evropo, Patriot: Bohemia Records, 1992

¹⁰¹ BULDOK, Pochodeň, Patriot: Bohemia Records, 1992

¹⁰² BULDOK, Pochodeň, Patriot: Bohemia Records, 1992

¹⁰³ CONFLICT 88, Vlajka vlaje dále, Hra nekončí, 2001

¹⁰⁴ tamtéž

bojovník ve válce Severu proti Jihu. Tato válka se vedla zejména o zrušení otroctví a Jih byl stranou utlačovatelů černých otroků na jejich plantážích. Bojoval mimo jiné o to, aby černí otroci zůstali i nadále podřadnou skupinou občanů bez práv a možnosti svobody a jejich pány zůstali bílí občané. I přesto, že válku vyhrál Sever a otroctví bylo zrušeno, černí občané setrvali ještě mnoho let v nerovném postavení. „*Pak rozezněly zrady zvony, osud nepříteli více přál. Kdo nesouhlasil s vítězů zákony, se mnou založil bílej klan.*“¹⁰⁵ Naopak v písni Stalingrad, kapely Agrese 95 se objevuje část „*Věřili na úspěch, na sliby pánu svých, na zmrzla těla dopadá sníh, muž po boku muže stojí smrti tváři v tvář, tam v krajině ledu, kde pomoci se nedočkáš.*“ Skupina tak vzpomíná na padlé vojáky wehrmachtu v bitvě u Stalingradu.

5.4 Dělnické kořeny hnutí

WP music pochází ze skinheadské subkultury, jejíž počátky vychází z dělnického prostředí. Jednak dochází v skladbách k adoraci hnutí, ale také ke kritice jiných odnoží například S.H.A.R. P. skinheads, o kterých Braník natočil skladbu, ve které se zpívá: „*S.H.A.R.P. co to je kdes to vzal tady nemaj místo, kde ty časy jsou, kdy na ulicích bylo čisto, žádnou šanci nám protože nelíbáme negry, proč zrovna sem by se davy lumpů vlekli.*“¹⁰⁶

Píseň Pátek z repertoáru skupiny Buldok na tyto kořeny přímo poukazuje a spatřuje v nich jistou soudržnost příslušníků hnutí „*Právě teď se skinhead scházej, tak vychutnej ten pocit jednoty, cítíš tu nespoutanou sílu, každej z nich je stejnej jako ty...nás nikdo nezastaví, to chtěl jsem tu říct, hrdinové dělnické třídy a kdo je víc.*“¹⁰⁷ V písni Náš hněv se pojednává o jednotvárnosti života dělníků a kritizováno je každodenní časné vstávání a nízký plat. Práce v továrně není smysluplnou činností, avšak hněv dělníků je spojuje. „*Továrna ti*

¹⁰⁵ CONFLICT 88, Vlajka vlaje dále, Hra nekončí, 2001

¹⁰⁶ BRANÍK, SHARP, Oi Power: Monitor, 1991

¹⁰⁷ BULDOK, Pátek, Patriot: Bohemia Records, 1992

*z dáli kyne, život mezi prsty plyne, roky saje tvoji krev, sjednocuje nás, náš hněv.*¹⁰⁸ Stejně tomu je i v písni Skinhead.¹⁰⁹ Též hudební skupina Vlajka akcentuje dělnický původ jako jedno z pojítek mezi členy hnutí a zároveň jako sílu masy *„My jsme ta dělnická třída, největší část českýho národa, co jako válečník zbraně zdvihá, k obraně rasy a národa.*“¹¹⁰ Další oblíbená neonacistická kapela Agrese 95 rovněž oslavuje v písni Skinhead dělnické kořeny a vývoj subkultury skinheads. *„Konec šedesátých let, východní Londýn, nastává nový řád, mládež se bouří. Protesty hrdost čest a nové ideje, jak velká síla ještě teprve přijde.“*

5.5 Mytologické prvky

V textech WP music se často objevuje mytologie severský národů (Vikingů, Keltů), účel těchto prvků v textech je posílit význam cti, odvahy a spravedlnosti „bílého bojovníka“. Protagonisté se na výše zmíněné národy často odkazují jako na své předky, posilují si tím nejen vlastní identitu, ale podporují tím i výzvy k „rasové válce“. *„Valhalla volá duše mrtvých, na křídlech valkýr s hrdostí v srdci, však znovu útočí bílý válečník, Ódin provází vítěze zítřka.*“ Například podle kapely Agrese 95 ve Valhalle odpočívá i Ian Stuart, jak zpívají v písni Ian Stuart: *„Zakladateli bíle síly, do Vallhaly jsi odešel, my na tebe vzpomínáme a máme v srdci žal. I další písňe s mytologickou tematikou se týkají boje a hrdinství. „Byl jsem na místě, kde byl zabit Bran, syn Iweridd, syn velké slávy, kde havrani bitevního pole křičí. Byl jsem tam, kde byl Llacheu zavražděn... byl jsem tam, kde vojáci mojí země byli zavražděni, od východu k severu: jsem ochránce hrobů.“*

5.6 Odpor vůči levici

Militantně a nenávistně se skinheads staví i vůči komunistům a obecně všem levicově smýšlejícím lidem. Tudíž téma antikomunismu a odporu vůči levici

¹⁰⁸ BULDOK, *Náš hněv*, Patriot: Bohemia Records, 1992

¹⁰⁹ BULDOK, *Skinhead*, Patriot: Bohemia Records, 1992

¹¹⁰ VLAJKA, *Slovanská hráz 1990-1995, Dělnická třída*: Vlajka records, 1995

obecně je v textech WP častým jevem. U kapely Buldok se objevuje zmínka o „rudých“, jako spojencích temna, v textu Bílá Bouře.¹¹¹ Kapela Vlajka svou nenávist vůči komunismu a anarchismu vyslovuje mnohem explicitněji než kapela Buldok. „*zničme všechny rudý, zničte je tak, jak skinhead umí...nastolíme novej řád, my dokážem anarchisty až na prach rozšlapat*“.¹¹² Podle skinheadů „*na komunisty a anarchisty platí jenom bič*“¹¹³ a jejich likvidaci mají též v plánu. Militantně a nenávistně se skinheads staví i k ostatním nerasistickým odnožím skinheads. „*Říkáš, že jsi skinhead, lepší nežli já, ty jsi ale blázen otáčející se doleva...připrav se na bolest, co ti způsobím, až budeš krvácet, já se budu smát*.“ V textu je samozřejmě určen ten „správný“ směr „*No S.H.A.R.P.s, no reds, White pride, national socialists!*“¹¹⁴ WP skinheads se též velice odmítavě staví k hnutí hippies. Mírové iniciativy a volnomyšlenkářství hippies nejsou skinheadům vůbec sympatické. Podle nich totiž neustále probíhá válka za zachování rasy a na bezstarostný život není čas. „*Pořád jenom řvete, jednou přijde mír, volnou lásku drogy, chtěli byste zase, ale teď probíhá válka, tak do prdele s tím*.“ Situaci by řešili razantně „*Kill the hippies!*“

5.7 Antisemitismus

Na předním místě rasistické propagandy je také militantní antisemitismus ve své nacionalistické, křesťanské i sociální podobě. V epoše globalizace a otevřenosti i nadále působí staré schéma o židovském plánu světové nadvlády. Podle NS skinheadů ovládají v podstatě celý svět a tomu by se mělo zabránit - „*nenech se od žida ovládat*“. Podle NS skinheads se v naší zemi roztahují a chtěli by tu poroučet. Židé naši zem ničí a v jejich představách, pokud tomu někdo neudělá přítrž, naše zničená země „*nebude už Čechů, budem otroky jen*“. Proto následuje výzva ke spojení všech bílých bojovníků v Evropě, aby odsud Židy vyhnali pryč. Tím skončí vláda sionismu. V písni Sionismus kapely

¹¹¹ BULDOK, Bílá bouře, Patriot: Bohemia Records, 1992

¹¹² VLAJKA, Slovanská hráz 1990-1995, Zničte rudý: Vlajka records, 1995

¹¹³ CONFLICT 88, Za rasu a národ, Braň se!: BHDB, 1996

¹¹⁴ VLAJKA, Made in Prague, Anti-S.H.A.R.P.: Vlajka Records, 1997

Conflict 88 se už objevuje motiv nejvyššího vůdce, jakožto sjednotitele bílých bojovníků a budoucího vládce bílé Evropy, který je zvolen. Židé se také údajně snaží lidem namluvit, že jejich náboženství je cestou k ráji.¹¹⁵ Skinheadi však věří, že pravé božstvo, které bdí nad naším osudem, je božstvo keltské (severské). Židé údajně druidy umlčeli a zničili svatyně. Pravé božstvo se však údajně vrátí zpět a zničí židovskou nadvládu. „*Já znovu vidím slunce kruh, plout po obloze v zahřmění, v paprscích rozednění, oheň na střechách synagog, Šalamounův klíč nevládne již tvým osudem.*“¹¹⁶ Neonacisté spojují konec druhé světové války s pocitem hanby. Podle nich se jednalo v podstatě o bratrovražedný boj mezi evropskými národy. Ten vehnal naši zem do rukou komunistů a Židé zvítězili ve svém boji o světovou nadvládu. Podle neonacistů je však čeká odplata. „*Na břehu Mrtvého moře zavlál prapor s hvězdou Davidovou, ilumináti pili z poháru vítězství. Poslouchej zvonu hlas, srdce tvé znamená nových věků, křišťálový úsvit civilizace západní, poslední střetnutí – prokletý Pentateuch, přichází konec milénia Mojžíšova prorocství. Evropské národy, teď máme naději!*“¹¹⁷

5.8 Kritika homosexuality

Skinheadi hájí rodinu v jejím tradiční složení s ženou jako strážkyní rodinného krbu. Eugenický program požaduje ekologicky čisté prostředí a cílenou sociální politiku státu, zaměřenou na populační růst národa. Vystupují nejen proti pornografii, ale i proti feminismu a požadavkům lesbických žen a homosexuálů. Homosexualita je pro ně úchylkou, která by se měla léčit. Homosexuály líčí jako perverzní sexuální devianty, kteří nemají právo žít. To také vzkazuje skupina Vlajka homosexuálům v písni Queer-bashing: „*Perverzní chtíč mezi stěnami záchodků, ty miluješ jinak, to už jsem slyšel, oplzlé úsměvy v růžovém světle, krvavá zrůda homosexuál!...ty bastarde, jednou se setkáme, nenávisť v očích, já jsem tvůj osud, nikdo neuslyší tvé*

¹¹⁵ CONFLICT 88, Sionismus, Braň se!: BHDB, 1996

¹¹⁶ BULDOK, Norimberk, Triumf: Gladius Records, 1997

¹¹⁷ BULDOK, Norimberk, Triumf: Gladius Records, 1997

*volání, zemřeš tak uboze jako jsi žil*¹¹⁸. Skinheadi by si také nedokázali představit, že by homosexuálové měli právo vychovávat děti. „*Pochod duhy, město září, John Elton sladce zní, pobaví a neuráží chlapec růžový. Tohle hlava nebere, tu jejich slizkou show, koukej synu, táta s tátou ve slipech tancujou. Spolu žít a sdílet lože, děti vychovat, před oltářem říct své ano, kde můžou drzost brát?*“ podle kapely Conflict 88 „*každý bůh by musel oči zavřít a dva dny v kuse blejt*“. Dále se skupina v písni Duhová show zaměřuje na feministky, které chtějí rozpoutávat „*dívčí válku*“ a prosadit matriarchát.¹¹⁹ Jinak na tom není ani kapela Agrese 95, se svou písni 4%, jejíž text je asi ze všech písni zaměřených na tuto problematiku nejostřejší: „*Čtyři Procenta úchylné populace, přiteplenejch prasat v naší republice. Banda buzíků co větší práva chtěj, oni sou prý taky lidi říkaj si gay. Úchylné prasata ukázka humusu, milostný život je prý ukázkou vkusu. Chlapec místo ženy kdo to kdy viděl, vylézt na ulici to bych se styděl. Seš teplouš, seš homouš buzerant hnusnej, protipřírodní zmrď prostě nevkusnej. Seš prase seš hnus 4% úchylák, queer bashing pocítíš já tě nemám rád. Růžový pokojíčky růžový světla, degenerace společnosti ste lidstva metla. Stále samý demonstrace za svý teplý práva, ste zhouba lidstva nemáte žádná 4%. Když vidíš chlapce ocas ti stojí, společnost vás odsoudila, všichni se vás bojí.*¹²⁰

5.9 Oslavné písně

Oslavné písně jsou věnovány organizacím či jednotlivcům, kteří se významným způsobem zasloužili o rozvoj a šíření myšlenek rasismu, národního socialismu a o bránění árijské rasy. Jedna z těchto písni je věnována čelnému představiteli nacistického režimu Rudolfu Hessovi. V písni je oslavován jako oběť humanismu, která trpěla půl století v celách kolaborantů. „*Rudolf Hess – bojovník za bílou jednotu, Rudolf Hess – svoboda pro celou*

¹¹⁸ VLAJKA, Queer Bashing, Skin´n´Roll: Warrior´s Records, 1996

¹¹⁹ CONFLICT 88, Duhová show, Braň se!: BHDB, 1996

¹²⁰ AGRESE 95, 4%, Povstaň: Agrese Records, 1997 Agrese Records

Evropu.“¹²¹ Podle kapely Conflict 88 odešel „opravdový syn árijského národa“ a v jeho odkazu je nutné pokračovat. O Rudolfu Hessovi pojednává i píseň „Mission: Spandau“. V songu je obdivován jeho let do Velké Británie jako akt hrdinství, avšak co bylo skutečnou příčinou této události, o tom se dodnes vedou spory. Buldok se v této písni dotýká i další události, která vyvolala mnoho pochybností – Hessova smrt. „a když čas pravdy mohl přijít, atentátníci udělali svou odpornou práci.“¹²² Oficiálně spáchal Rudolf Hess ve špandavské věznici sebevraždu, ale neustále se vynořují spekulace, zda nešlo o vraždu.

I takto neonacisté vzpomínají na Rudolfa Hesse

<http://widerstandstreetart.files.wordpress.com/2009/08/rudolf-hess-rip.jpg>

Další věcí, která je neonacisty vyzdvihována je Ku Klux Klan. Tuto píseň bychom mohli zařadit i do tématu rasismus, jelikož se v ní zpívá „černá noc je nad zemí, negry do ulic vyhání, jejich kůže je černá jako tahle noc... kdy už přijde KKK na pomoc?“ a „černým“ jsou apriori přisuzovány negativní vlastnosti „v naději se lidem svítá, že se už nebudou v noci na ulici bát, že jim černoch hlavu neustřelí, banda negrů holku neznásilní, že si děti můžou

¹²¹ CONFLICT 88, R:H., Braň se!: BHDB, 1996

¹²² BULDOK, Mission: Spandau, Triumph: Gladius Records, 1997

bezstarostně hrát“. NS tvrdí, že všechny násilné činy páchají příslušníci neárijské („černé“) rasy a z textu vyplývá, že pokud by zde existovala „bílá“ společnost, kriminalita by byla prakticky nulová. Avšak tuto skladbu je vhodnější zařadit do oddílu opěvných písní, jelikož je zde více než obdivně vzhlíženo k americké rasistické a militantní organizaci, která by měla přijít pomoci očistit náš stát. Toto očištění je pojímáno definitivně - *„konečně negři utíkají, svůj strach už neskrývají, už ví, ale ještě nevěří, že útekem nic nespraví, že tenhle den je jejich poslední.*“¹²³

Další modlou WP skinheads je leader skupiny Skrewdriver - Ian Stuart Donaldson. Donaldson je zobrazován jako posel „pravdy“, sjednotitel skinheadů a bojovník za bílou rasu. *„hlásal jsi naši pravdu a texty svý, kterými jsi nás spojil v jeden celek.*“¹²⁴ Skinheadi také doufají, že i ostatní pochopí je myšlenky a budou ho též uctívat *„jednou nás svět pochopí a s úctou bude vyslovovat, tvé jméno – Ian Stuart... my věrní zůstaneme a budeme pokračovat v cestě, kterou jsi nám ukázal i za nejvyšší cenu, jakou jsi dal ty, jakou jsi obětoval.*“¹²⁵ Skinheadi věří, že Ian Stuart zemřel v boji za myšlenku White Power, avšak pravdou zůstává, že Donaldson zahynul při autonehodě. I tento fakt může být důkazem, že WP skinheads si realitu přizpůsobují vlastnímu náhledu na svět. Píseň Ianu Stuartovi složila také kapela Agrese 95, která sice nespekuluje o důvodu smrti Iana Stuarta, přesto jej oslavují a zpívají: *„Narodil se v Anglii, bojoval za bílou rasu, jmenoval se Ian Stuart a vezl bílou masu. Předčasně nám odešel, zbyla v nás jen lítost...*“¹²⁶

Hlavním tématem nejčastěji se objevujícím v textech těchto skupin je bezesporu rasismus. Rasismus je integrální složkou WP hudby a všechny tři analyzované hudební skupiny měly tento koncept ve svých textech zahrnut, ať

¹²³ CONFLICT 88, Klan, Braň se!: BHDB, 1996

¹²⁴ VLAJKA, RIP Ian Stuart, Skin'n'Roll: Warrior's Records, 1996

¹²⁵ tamtéž

¹²⁶ AGRESE 95, Ian Stuart, Povstaň: Agrese Records, 1997

vysloveně explicitně, tak i méně otevřeně, spíše v náznacích. Patrně nejradikálnější texty měla Vlajka. Texty byly krátké, velmi jednoduché, a proto pro posluchače snadno zapamatovatelné, což má vliv na šíření poselství white power music. Vlajka své politické názory vyslovovala naprosto otevřeně a ani v průběhu její kariéry explicita textů neklesala. Stejně tomu tak bylo v případě kapel Braník a Agrese 95, které vždy vykřikovali své myšlenky naprosto otevřeně. Kapela Buldok zpočátku své hudební kariéry silně akcentovala dělnické kořeny skinheadského hnutí. Dále se také Buldok soustředoval na kritiku poměrů v zemi ohledně rasové diskriminace, avšak jako pohled z druhé strany. Ve dvou písních používá symbol bílého králíka jako bezmocného bílého člověka, který je nucen bezbranně snášet útlak „černých“. Texty Buldoku nejsou tak jednoduché jako je tomu v případě Vlajky. Spíše se jeho texty vyvinuly do étosu o boji, statečnosti a hrdinství. U Buldoku lze zaznamenat výrazný příklon k mytologickým tématům (především vikingská a keltská mytologie), které se pojí s odkazem na údajné germánské předky. Kapela Conflict 88 začínala s jednoduchým stylem a texty. Texty byly otevřeně rasistické a oslavovaly nadřazenost bílé rasy. Postupně se však propracovala k svébytnému druhu protestsongu, zaměřujícího se především na společnost, vládu a policii. Lze obecně říci, že hudební skupiny v polovině 90. let měly otevřenější texty a postupně začaly využívat spíše metafor a náznaků. Oproti tomu kapely jako Braník a Agrese 95 mají potřebu vykřičet do světa své pravdy o bílé síle. Zatímco Braník nepoužíval nacistická hesla, Agrese 95 s tím nejmenší problém nemá. V rámci České republiky se jedná o nejtvrďší neonacistickou hudební kapelu.

6. SKINHEADSKÉ KAPELY V ČESKÉ REPUBLICE

6.1 Orlík a Daniel Landa

6.2.1 Orlík

V roce 1988 byla založena dnes již legendární Oi! - skupina Orlík s názvem podle hospody, kam chodili její členové s oblibou pít. Kapelu založili herci Daniel Landa (zpěv) a David Matásek (kytara). K nim se přidali ještě Jakub Maleček (baskytara), který k souboru přišel z punkové kapely Tři sestry a bubeník Martin Limburský, kterého později vystřídal Áda Vitáček, který později byl jedním ze zakladatelů kapely Wanastovi Vjeci.

Jako snad jediná z kapel, byla tato silně vlastenecká a tím si získala oblibu nejen mezi skinheady, ale také mezi příslušníky punkové a metalové subkultury. Tehdy byli tyto tři "undergroundové" skupiny jednotně spojeny s odporem proti komunismu. V dokumentu třináctá komnata Daniela Landy prohlásil David Matásek: „ Byli jsme vlastně jako pankáči, akorát holohlaví.“ Orlík hrával pravidelně se slavnějšími skupinami jako Hubert Macháně či Tři sestry. Nikdo z nich se však nezasloužil o propagaci skinheads tak, jako právě Orlík.

Postupem času však přišel zlom. Na kapelu nechodili jen apolitičtí a vlastenečtí skini, ale také početná skupina neonacistů. Jejich činnost během koncertů způsobila, že postupem času byl i Orlík brán jako neonacistická kapela. To vedlo k tomu, že se čelní protagonisté, Landa a Matásek, rozhodli, že hudební činnost Orlíku zanechají. Stalo se tomu v roce 1991.

Orlík jako kapela působil těsně před pádem komunismu a poté do zmiňovaného zlomového roku 1991, kdy skupina ukončila svou činnost. Bývá mezi odpůrci spojován s fašismem a rasismem a při jeho interpretaci se většina lidí zarputile vyhýbá názorům morálně vyšším – vlasteneckým (opravdu je rozdíl mezi vlastenectvím a nacionalismem). Právě na vlastenectví totiž Orlík původně stál. Landa se ve svých textech snažil vyzdvihnout světlé (později i ty temnější) stránky naší historie, například husitství.

Kapela Orlík

<http://skinread.wz.cz/others/Orlik/foto%20ORLIK.jpg>

Nelze popírat, že písně jako Bílá liga mají jednoznačně rasistický text, ovšem prohlašovat to za (neo)nacismus vypovídá o pletení pojmů s dojmů. Je dobré rasismus chápat jako odmítání jiných ras, které bylo také dáno vlnou přistěhovalectví v dobách působení skupiny Orlík. Skupina se nikdy neonacisticky neprojevovala. Nepodněcovala k nenávisti k jiným národům, nevyzdvihovala vlastní národ nad ostatní, neoslavuje nacistické pohlaváry, jako bývá naprosto běžné u neonacistických kapel. Mohli bychom polemizovat dlouho, proč má Orlík ve znaku keltský kříž, či jednu píseň pojmenovanou stejně jako neonacistická kapela Skrewdriver, avšak jsou to pouze domněnky, které spojení s nacismem nedokazují. Použití keltského kříže mě ani nepřekvapuje. Landa se vyžívá v symbolech, a to se projevuje i v jeho rané tvorbě. Dalším důležitým faktem je to, že postoj k fašismu Landa vyjádřil ve svých textech, konkrétně v písních Fashos (již na debutovém albu) a velmi ironicky i v písni Zpráva pro tisk.

Daniel Landa
(foto: autor, 2011)

Přestože kapela hrála pouho pouhé tři roky, zanechala za sebou nesmrtelný odkaz. Bohužel - i přesto, že se Daniel Landa mnohokrát nechal slyšet, že nikdy nebyl ani on, ani Orlík neonacisty, stále spousta lidí tvrdí opak. Ačkoliv kapela ukončila činnost, od roku 1993 se Daniel Landa věnuje sólové tvorbě. Ta se poměrně dost podobá tomu, co hrával v Orlíku. Texty sice již nejsou skinheadské (sám Landa o sobě také prohlásil, že skinem sice býval, ale již není), přesto však původní vlastenecká myšlenka zůstala nezměněná. Pořád je kladen důraz převážně na období husitství a pořád v člověku texty vzbuzují národnostní citění, ne však citění nacistické. *„Orlík je dobrá muzika a kult. Hodně lidí říká, že u nás rozpoutali vlnu naci póvlu. Já si myslím, že je to blbost taková, jako když někdo tvrdí, že Operace je politická kapela. Vždy je to tak, že extrémní křídla tvrdí to opačné a hází nás na opak svého přesvědčení. Landu osobně neznám a na kecy seru. Jeho tvorba se mi líbí. O organizaci toho moc nevím, ale mám dost kamošů vlastenců a sou to vesměs klasici,“* říká o kapele Kabanos z Operace Artaban.¹²⁷

6.2. 2 Daniel Landa

Poté co byl rozpuštěn Orlík, vrhl se Daniel Landa na sólovou dráhu. Hned zpočátku vznikla dvě jeho nejzásadnější alba – Valčík a Chcípily dobrý víly. Na Valčíku zmizel rasismus. Uznalost k Čechám jako v historii velmi důležitému celku zůstala. Na deskách najdeme opět odkazy na husitství a tedy známý chorál „Ktož jsú boží bojovníci“ přepracovaný do landovského stylu. Na Vílách pak vlastenecká Tradice (*...trochu zabolí, že Jan Hus je fráze ze školy*), ve které se zpívá o husitech, hoře Říp, Blaníku, uvězňovaných letcích z Anglie a zákazu Sokola (komunismus). Mnoho písní z těchto dvou desek se zařadilo mezi „landovskou klasiku“. Za album Valčík byl Landa dokonce nominován na cenu Akademie.

¹²⁷ <http://litomericti-vlastenci.mysteria.cz/html/oa-rozhovor.htm>

Dalším důležitým projektem byl muzikál Krysař, který napsal Daniel v roce 1996. Režie se chopila jeho manželka Mirjam. Dan se zde opět obrací ke svým oblíbeným mýtům, konkrétně k německé pověsti o Krysaři, která je u nás známa především v podání Viktora Dyka. Světově nejznámější pak je zpracování bratří Grimmů. Landa se v něm stylizuje do osoby potulného a všemi opovrhovaného Krysaře, jež přichází očistit město od krys (opět se objevily hlasy, které tvrdí, že krysami jsou obyvatelé jiné barvy pleti nebo Židé). V muzikálu jde o konflikt dvou sociálně odlišných skupin. Jak to bývá, jedna z nich utiskuje druhou. Ony krysy jsou jen záminka pro další příběh, kde obě třídy bojují, ve kterém krysař nedostane za svou práci zapláceno a naopak se ho pokusí zabít, ve kterém se krysař mstí za veškeré bezpráví světa a ve kterém vítězí láska a za všechno může osud. Na příkladu Krysaře je pak krásně dokázáno, že člověk na okraji společnosti, na tom může být morálně lépe, než „slušní“ občané.

V diskografii Daniela Landy poté následuje „vojenské“ album Pozdrav z fronty, které bylo věnováno E. M. Remarqueovi. Z historického hlediska se zde Landa věnuje templářům, Moravskému poli a druhé světové válce. Dotýká se citlivého tématu roku 1938 a nemožnosti vojáků bránit svou vlast (*...nejde to skousnout, jen tak tiše stát, bez náznaku obrany nechat se fackovat...*).

I v tomto případě byl Daniel Landa napadán, tentokrát za propagaci násilí a války. A to i v kampani „Neonáček – chcete ho?“, konkrétně v klipu Jana Budaře Brožurka. Všimněte si, že když si na začátku klipu vybírají náckové píseň, hned pod Brožurkou je píseň 1938. Podobnost začátku písně Brožurka a písně Touha také není třeba komentovat. V tomto případě se však tvůrci a strůjci kampaně zachovali velmi nekorektně a bez vysvětlení i bez zjevného důvodu Landu v podstatě za neonacistu označili

S následující deskou Smrtihlav však přichází změna. Daniel je sice autorem všech písní, ale na albu má mnoho hostů (např. Lenku Dusilovou). Album má varovat před užíváním drog (ty Landa zavrhoval už od Orlíku). Najdeme na něm dokonce i dvě německy zpívané písně. Poté se zvěstoval se konec Landovi pěvecké kariéry a objevily se u něj s hlasivkami a Landa vydává desku Konec. Zde se obrací ke Slovanské mytologii, která ho bude provázet i na dalších albech a s koncem kariéry to dopadá jinak. I když se Landa chtěl věnovat i jiným věcem než hudbě (motorismus), zanedlouho se vrací s dalším albem.

Na albu 9mm začíná Daniel používat složitější aranže a nechává se ovlivnit jinými styly (například latinsko-americkými v úvodní písni Quantum tarantulí). Z historického či mytologického hlediska zpívá o jedné z velkých bitev Germánů – u Teutonburského lesa - kde porazili 40 tisíc římských legionářů. Zajímavostí je píseň Kdyby, ve které se odkazuje na kapelu Rammstein. Ta je v Německu označována za velmi nacionalistickou a bývá obviňovaná z nacismu (díky jednomu kontroverznímu klipu ze záběry z „nacistické olympiády“ a lásce k vlasti a používání německého jazyka)

V roce 2004 vydává zpěvák album Neofolk, kde už tradičně mísí tajemno s historií (písně Bílá hora, Zlatý drak, Blaničtí rytíři), a také kritizuje (Protestsong). A zase byl napadán, tentokrát kvůli názvu J. X. Doležalem. Další kolega z Reflexu (pan redaktor Feřtek) označil klip k písni Protestsong za antisemitistický a rasistický. Následující turné nazvané Československo také vzbudilo mezi novináři ohlas „*Daniel Landa, nejúspěšnější český zpěvák posledních let, opět vzbudil emoce. Pozadí plakátu propagujícího nové turné bývalého frontmana skinheadské kapely Orlík totiž „zdobí“ vlajka protektorátu Čechy a Morava: bílý, červený a modrý pruh pod sebou. Na ultralevičáckých webech se navíc spekuluje o tom, že plakát skrývá šifru pro nacistický pozdrav,*“ uvedly tehdy Lidové noviny.

V roce 2009 vydal Daniel Landa zatím poslední sólové album nazvané Nigredo. V roce 2011 pak jel turné s názvem Vozová hradba, kde zahrál naživo i dvě písně od kapely Orlík – Vozová hradba a Čech.

6.2 Operace Artaban

Kapela vznikla v roce 1997. Prvotní sestavu tvořili Kabanos (basa, zpěv), Beňo (bicí), Hodnej Pepa (zpěv), Ned (kytara). Kabanos a Beňo spolu předtím hráli ve slavné Hcpunkové kapele Los Sommros a Oi!punkové kapele No pasaran!. Po mladické horlivosti, která se projevovala hlavně v textech Los Sommros se rozhodli, že založí novou kapelu, která bude o skutečném životě.¹²⁸

Po prvním koncertě se Hodnej Pepa přestal hlásit ke skins a v té době společně s Beněm již účinkovali v metalové kapele Sinum a za bicí tak usedl Milošek (exbubeník metalpunkové kapely Tisíc let od ráje) a zpívat začal Jara "Prase" Kořínek.¹²⁹ *Časem i Neda opustilo prvotní nadšení pro skins a vystřídal ho náš kamoš metalista - Zelinka.¹³⁰*

V této sestavě kapela nahrála své první album, které vyšlo v roce 1999 nejdříve na kazetě a později na podzim 2000 na CD jako split¹³¹ se slovenskými Incident 96 u labelu Bass Riot. V domácím Brně však kapela nemohla vystupovat kvůli problémům s policií. V ostatních klubech byla kapela bojkotována díky své pověsti (výtržnosti fanoušků kapely na koncertech). Aby kapela mohla v Brně občas vystupovat, musela se občas uchýlit ke lsti a na punkových koncertech se nečekaně zmocnit nástrojů a rozjet svoji show.¹³²

¹²⁸http://www.operacka.rabiatrecords.com/index.php?option=com_content&view=article&id=75&Itemid=89

¹²⁹http://www.operacka.rabiatrecords.com/index.php?option=com_content&view=article&id=75&Itemid=89

¹³⁰http://www.operacka.rabiatrecords.com/index.php?option=com_content&view=article&id=75&Itemid=89

¹³¹ Společné album dvou kapel

http://www.operacka.rabiatrecords.com/index.php?option=com_content&view=article&id=75&Itemid=89

Operace Artaban

<http://www.operacka.rabiatrecords.com/>

Už se zdálo, že se na sestavě nebude nic měnit, když tři týdny před pražským koncertem náhle ukončil svou činnost v kapele Jara. Kapela okamžitě udělala konkurz na zpěváka, který vyhrál Srnda. Během asi 14 dní se musel připravit na křest ohněm v podobě koncertu s kultovní Loikaemií ve strahovském klubu 007 za účasti asi 150 lidí. Po několika koncertech (Budějovice, Hradec, Dunajov, Brno, Blansko) se kapela začala připravovat na natočení nové desky. V tu dobu již Zelinka oznámil, že po natočení odehraje pár koncertů a bude se věnovat kapele, ve které tehdy také působil. Kapela začala shánět kytaristu. Náhodou byl osloven Ondáš který do té doby neměl žádné zkušenosti s hraním na elektrickou kytaru a už vůbec ne s hraním v kapele. Byl však ochoten dříť a již během tří měsíců nečekaně vystoupil na Štatl minifestu č. 3 (říjen 2001)

Kapela se tak poprvé od svého vzniku představila fanouškům v 100% skins sestavě. Na tomto koncertě bylo pokřtěno nové CD "Páni kluci".¹³³

V roce 2012 vydala kapela další desku, kterou pojmenovala Přelomová a doplnila ji následujícím prohlášením, které se vztahuje ke kapele a také skinheadské scéně u nás: „*CD jsme avizovali jako "Přelomové". Přelomové v tom, že se chceme DEFINITIVNĚ DISTANCOVAT OD SCÉNY POLITICKY KOREKTNÍCH LHÁŘŮ A POKRYTCŮ.*

Jsme stále věrni Oi! -Punkové scéně, ze které jsme vzešli, ale distancujeme se:

- *Od těch, jenž hlásají svobodu a toleranci, přičemž paradoxně každý náznak odklonění od jejich pravdy démonizují.*
- *Od scény, kde pouhé přihlášení se k příslušnosti ke své vlasti a identitě je bráno jako nejhorší zločin.*
- *Od těch, jež všechny názory jdoucí mimo jejich omezený a utopistický pohled na svět přirovnávají k citátům diktátorů a masových vrahů.*
- *Od těch, jenž odmítají názory podepřené o pádné argumenty a s důrazem na emoce se neštítí vydírat připomínáním skutků z minulých století.*
- *Zkrátka distancujeme se od lidí, jenž pořádají hony na čarodějnice.*
- *A konečně od lidí, kteří neváhají zahodit kamarádství na úkor korektní politiky.*

Jak uslyšíte na CD a uvidíte v klipech, jsme stále sami sebou a jdeme dál a to, aniž bychom se svezli na jakoukoli vyšlapanou cestičku.

- *Netušíme, proč bychom měli posuzovat lidi dle toho, s kým se stýkají, jakou popř. poslouchají muziku nebo jaké mají názory. Každý rozumný racionálně uvažující člověk soudí dle charakteru.*
- *Netušíme ani, proč bychom se měli stydět za to, jací jsme a jaké máme kořeny! Black, yellow nebo brown pride hrdost není jen v pořádku, ale je naopak vítaná. Bílá ne?*

¹³³http://www.operacka.rabiatrecords.com/index.php?option=com_content&view=article&id=75&Itemid=89

- Proč se máme cítit provinile za výhry našich předků? Máme se stydět za to, že když se naši předci střetli s protivníkem, zpravidla vyhráli?

- Máme se cítit provinile za činy z minulosti a převádět tak vinu z otce na syna? Pomineme li to, že genocidy zdaleka nejsou jen záležitostí bílých lidí... Jak dlouho se ještě budeme kát?

- Proč bychom se měli za každé osočení automaticky omlouvat a vyvracet ho, aniž by inkvizitor přinesl důkazy?

Delší dobu jsme špiněni od této novodobé korektní inkvizice, brali jsme to vždy jako směšné lži zakládáné na "Slyšel sem" a pod. a odbývali to mávnutím ruky. Tato činnost se však ukázala jako nebezpečnější, než jsme si mysleli a to nejen proto, že se ze stokrát opakované lži stává pravda. I přes jejich lživá tvrzení stále cítíme odpor k totalitám všech směrů. Na CD vícekrát uslyšíte slovo mír, o který nám jde především. Nejsme ale hippies, jsme stále skinheadi, co se nebojí řešit konflikt rvačkou. Jsme odhodlaní bránit sebe, naše tradiční hodnoty i svobodu slova a ti, jenž nás o toto budou chtít připravit, se setkají s tvrdou defenzívou, která pravděpodobně přejde v ofenzívu!

Je třeba si ukázat na ty, jenž mír nabourávají. Nabourávají ho tak, že výše zmíněnými tlaky ženou lidi do extrému a z normálních lidí dělají magory, z magorů pak kretény. Všemožnými způsoby se nám snaží vnutit myšlenku, že věci jako jsou vlast a národ jsou nejen obtíž, ale jsou to i znaky nadřazenosti apod. My, na rozdíl od těchto demagogů víme, že milovat vlastní neznamena nenávidět ostatní! Svět není černo-bílý a nedělí se na neonacisty a neomarxisty, ať už sami sebe nazývají jakkoli!

I přestože pro někoho může tzv. nekorektnost a vlastenectví znamenat módní trend, bereme tento vzdor jako nezbytnou obranu naší svobody. Raději se budeme držet zdravého úsudku podepřeným pádnými argumenty, nežli korektních lží a polopravd!

Pokud neřekneme NE diktující STVŮŘE, hrozí, že tento mor pohltí i tak odolnou scénu jakou ta naše vždy byla.

Nám všem, i těm, jenž tomuto moru naletěli, zbývá položit si otázku:

*JE TOTO SVĚT, V NĚMŽ CHCEME ŽÍT?
V MRAVNÍ MOCNOSTI, KDE SE PRAKTIKUJE JEDNOSTRANNÁ
TOLERANCE, KTERÁ JAK ZNÁMO NEFUNGUJE.
ZEM, KDE JE NAŠINEC UTLAČOVÁN.
SCÉNA, KDE SI NEDÁŠ NÁPELKU "ANTI" A JSI AUTOMATICKY
ZAŘAZEN DO EXTRÉMU DRUHÉ STRANY?
ZEM, KDE SE BOJÍME NAHLAS ŘÍCT, CO SI OPRAVDU MYSLÍME?
PŘEMÝŠLEJTE PROSÍM...¹³⁴*

6.3 Pilsner Oiquel

Sestava se během působení kapel různě obměňovala, hlavní slovo však vždy měli Klička a Peugeot. První vystoupení, odehrávající se na pochybné zábavě v Plzni, skončilo fiaskem. Až po pár měsících se vytvořila první solidní sestava: Klička - zpěv, Peugeot - kytara, Víťa - basa, Slad'och - bicí, zpěv.

V tomto složení kapela fungovala až do roku 2000, kdy odešel Slad'och a na jeho místo zaskočil Pepan – v té době bubeník mělnické Oi-bandy Fistbois. Společně odehráli jediný koncert v prosinci 2000 v Litoměřicích. Na postu bubeníka dále pokračuje Mára.

Větě 2001 z kapely na čas odchází Víťa, který je zastoupen opět Pepanem. Na podzim se však Víťa opět vrací a kapela se nekompromisně loučí s Márou, z něž se vyklubal pěkný hippie. Na bubenickou stoličku usedá již nastálo Pepan. O Vánocích 2001 kapela nahrála CD Život je boj, jehož vydání se však z technických důvodů oddálilo o víc než rok.

V říjnu 2002 kapelu Víťa a místo něj nastoupila Míša. V této sestavě kapela hraje do léta 2003, kdy do kapely přichází druhý kytarista Kelemen. V roce

¹³⁴ <http://www.operacka.rabiatrecords.com/>

2004 kapela nahrává druhé cd „Svatá pravda“. Koncem roku kapelu opouští Kelemen a Pepan přechází z bicích na zcela jiný nástroj. Kapela začíná zkoušet s Whitekem – bývalým bubeníkem kapely 3:2 pro M. H. Zůstalo však pouze u pár zkoušek. Během jara přichází druhý zpěvák Emil Hruba, ex zpěvák kapel Požár Mlýna a Bradavice. V této sestavě však kapela neodehrála ani jeden koncert, protože Emila odloudila konkurenční kapela Fredy Kruger. V létě Oiquell podniká odvetu a z kapely Fredy Kráter lanaří Pudila.¹³⁵ V této sestavě kapela pokračuje do konce roku. V roce 2006 z kapely odchází zpěvák Klička, takže se pokračuje v sestavě: Peugeot, Pudil, Míša A Pepan.¹³⁶

6.4 The Riot

Nápad založit oi! punkovou kapelu se zrodil v hlavě Dana kolem roku 1998, kdy ukončil bubnování v kapele Despekt a chtěl se z vlastní lenosti vrhnout na kariéru zpěváka. Poptal se pár kamarádů z hospody, jestli by s ním nechtěli hrát punkrock a po jejich souhlasu vznikla kapela The Riot. Kapela se ustálila ve složení Dan - zpěv, Pavouk - kytara, Mařas - kytara, Trawex - basa a Lešek - bicí.

V roce 2003 z kapely odchází kytarista Mařas, který se odstěhoval do Brna, a Basák Trawex, který chtěl začít nový projekt na postu zpěváka.

Na kytaru nastupuje hHonza - mladý, ale šikovný kytarista, a na basu Ondy - mladý a absolutně nezkušený basák bez smyslu pro rytmus. Koncem roku kapela přibírá třetího mizerného kytaristu Švejka. V této sestavě kapela odehrála rok 2004.

Poté z kapely odchází Honza - nepatřil do hnutí a hudebně byl trochu jinde než zbytek kapely a kapela pokračuje pouze se dvěma kytarami.

¹³⁵ <http://skinhead.yc.cz/kapely/oiquell.htm>

¹³⁶ tamtéž

Kapela The Riot

http://lonerider.skinhead.cz/interviews/the_riot.jpg

V polovině roku 2007 z kapely odchází Oondy pro nedostatek času zkoušet. Na postu basáka ho nahrazuje Pavouk a na kytaru přichází mladá vysoce talentovaná pleška rudý komisař Čapájev.¹³⁷

¹³⁷ http://theriot.skinhead.cz/the_riot_web.htm

7. OBSAH PÍSNÍ VYBRANÝCH SKINHEADSKÝCH KAPEL

Skinheadské kapely nemají, na rozdíl od neonacistických, široký rozsah témat, kterým se věnují. Vzhledem k tomu, že subkultura přemýšlí především vlastenecky a místem, kde se sházejí, jsou především reastaurační zařízení či koncerty, logicky se z toho vykrystalizovala témata, se kterými kapely operují. Jedním z nejzásadnějších je odpor k levici či extrémní pravici.

7.1 Odpor ke komunismu a nacismu

Ruku v ruce s dobou působení kapely Orlík jde i odpor ke komunistické ideologii. Již na jaře v roce 1989 vydal Orlík tzv. Demo nulka, na kterém je obsažena skladba Zakázaný kousky, ve které se například zpívá „*Zakázaný kousky ty hrajem nejraděj, soudružka cenzura je mocnej čaroděj.*“ Odporem ke komunismu se Daniel Landa netají ani v roce 2011. „*S komoušema mám problém. Nevynechávám moc příležitostí říct, když je to vhodné, že jej nepovažuji za nic dobrého. Společnost, kde si člověk vezme, co chce, nemůže fungovat. Pak je to zvěrstvo zruďný a pro mě je velmi podoby jako fašismus. To jsou dvě ideologie, které já nemam rád.*“¹³⁸ Problematika komunismu, vyrovnávání se s následky čtyřicetileté vlády této strany v naší zemi není tedy jen devizou Orlíku, ale také sólové tvorby, například písní Kysela, či 1968. Druhá jmenovaná píseň je také historicky velmi věrná a neomezuje se pouze na typické klišé, že jsme byli obsazeni sovětskou armádou, jak bývá nejčastěji prezentováno, ale zabíhá do mnoha detailů. „*Osobní prožitek, jak to cítím já, je zde doplněn o počty tanků a letadel. Kdy osm set, pět tisíc tanků, půl milionu chlapů z pěti zemí. Jsou tam poměrně přesné historicky informace a já se snažím, aby tam byly, když už ta písnička je. Takže se podívám, kolik čeho bylo, aby to bylo historicky správně., A pak je příjemný, když člověk poslouchá písničku a kromě kontextu a atmosféry doby dostane i nějaké historicky doložené údaje.*“ V případě Daniela Landy se však jedná o boj s větrnými

¹³⁸ LANDA, Daniel - Rozhovor uskutečněn 26. 2. 2011, kompletní záznam uložen v archivu autora

mlýny. Ačkoliv kapela Orlík nikdy neonacistická nebyla, označení nácek je s jeho jménem běžně spojováno. V roce 2011 se k nazývání jeho osoby náckem celkem ostře na svém webu vyjádřil následovně: „*Terminologie začíná byt zavádějící, slova se používají jako prach. Zmrd, který uvazuje jako zmrd je pro mne především zmdem. Myslím, že mezi hajlujícími a pokřikujícími zmrdy je opravdových nacionálních socialistu poskrovnu. Já osobně celým svým životem dokazují, že nacionální socialismus, fašismus nebo komunismus považují za ideologie zdravému národu i rozumu nepřátelské.*

Odporem ke komunismu se netají ani kapela The Riot, jevíce ve skladbě Tvůj styl, ve které zdůrazňuje apolitičnost hnutí skinheads, tedy nepřiklání se k žádné straně politického spektra. „*Měls jen pár věcí a domovem ti kanál byl, večer na ulici ti celej svět patřil. Na STB k výsledku jsi každou chvíli musel jít, když bolševik se tvoji vůli snažil zlomit. Přešla spousta let, ale ty si svůj styl držíš dál, různým tlakům zprava zleva vždy jsi odolal. Nenásleduj žádný vůdce, tím jsi si jistý, že nemáš rád hnědý mor a ani komunisty.*“¹³⁹

7.2 Vlastenectví

Skinheadské hudební kapely se často projevují jako silně vlastenecké, avšak ne nacionalistické. Vlastenectví se u nich projevuje různě. Orlík a Landa často opěvují historické události zásadní pro náš stát, jako například rok 1938, ve stejnojmenné písni. „*1938 je téma, se kterým jsem se chtěl dlouho vyrovnat a ta demobilizace byla pro filozofickou a duševní páteř národa velkou ranou a dodneška jsme se z toho nevzpamatovali. To mě dlouho pálilo a píseň si to rozhodně zasloužilo. Jako kluk každý kouká na ty opevnění a ptá se, zda by naše obrana vyšla či ne. V rámci těchto úvah vnikla tato písnička.*“¹⁴⁰

V případě Orlíku, vzhledem k příslušnosti ke hnutí kališníků, se často opěvují především husité. „*Nešlo mi o to, zda byli historicky husité zavrženíhodní či*

¹³⁹ THE RIOT, Tvůj styl, Česká krev, 2008

¹⁴⁰ LANDA, Daniel - Rozhovor uskutečněn 26. 2. 2011, kompletní záznam uložen v archivu autora.

¹⁴⁰ THE RIOT, Tvůj styl, Česká krev, 2008

naopak. Šlo mi především o jedinečné vzepětí naší země. Tím jsme o sobě dali vědět. Na počátku byla síla, která chtěla rozvrátit určitý zažitý církevní mechanismus, nebo ho napravit a navrátit do koleji, které mají morální logiku. Husitství pro mě bylo, i díky Vávrovým filmům, symbolem statečnosti. Spíše to vnímám v emoci, což převažuje v celé mé tvorbě. Historický detail husitství je sporný, ale to je druhá věc. Zajímá mě na tom odvaha a nezlomnost a také konec, který je typicky český v neschopnosti se dohodnout a tezi z toho třetí strana. Což je typicky české.¹⁴¹

Vlastenecké projevy skinheadských kapel však nezůstávají pouze u historických situací, ale kapely často zdůrazňují, že Čechy jsou pro ně milovaná země, se kterou budou spojeni navždy: „V dobrém i zlém, nás zrodila tato zem, tady chcem žít, tady umřem v dobrém i zlém za ní budem stát, kdo bude špinit její čest pozná naši tvrdou pěst za naši českou zem se budem rvát všichni táhnem za jeden provaz české pivo sil nám dodá, nám v žilách neproudí voda.“¹⁴² Nejznámější ze všech je však popěvek Orlíku, ke kterému se Landa v roce 2011 vrátil a na podiu během turné opět zazpíval: „Jsi Čech Čech Čech tak si toho važ! jsi Čech Čech Čech a narovnat se snaž! jsi Čech Čech Čech a čechem dělej čest! přelez, přeskoč, ale nepodlez!“¹⁴³

7.3 Staré časy

Vzpomínky na „staré časy“, ať už rozvoj skinheads v Anglii či prostě jen mládí členů kapel je také jedním ze stěžejních témat skladeb. Samozřejmě s přibývajícím věkem se často stává, že jedinec subkulturu opustí. Někdy kvůli rodině, práci či jiných důvodů. Přesto se, alespoň podle textů kapely The Riot, na tyto časy vzpomíná. „vzpomínáš na ty staré časy doktor Martens, kšandy, žádné vlasy po městě ses toulal s partou kluků, jako ty nebyli jste žádné měkoty ty časy jsou ale dávno pryč martensky a kšandy už nenošíš a se starou partou

¹⁴¹ LANDA, Daniel - Rozhovor uskutečněn 26. 2. 2011, kompletní záznam uložen v archivu autora.

¹⁴² THE RIOT, Tvůj styl, Česká krev, 2008

¹⁴³ ORLÍK, Čech, Demise: Monitor, 1991

už se také dlouho nestýkáš, ale na časy s láskou vzpomínáš.“¹⁴⁴ Podobně vzpomínala na staré časy i kapela Orlík v písni Ty vole Láďo: „*A co ty skinhíti teď je jich tu plno, mi vole vysvětli kde se tu vzali Já nevím Běďo vím jenom jedno, za starejch časů policajti by jim dali. Ty starý časy vid' vole Pepo Ty starý časy to bylo skvělý Zašli jsme na pivo, probrali politiku, o nákejch problémech jsme nevěděli.*“¹⁴⁵

7.4 Kult skinheads

„*Teče nám v žilách stejná krev teče nám žilách a dlouho téct bude at'vám dlouho zní v uších náš zpěv skinhead je tady skinhead je všude. Skinhead, skinhead bombr zelene,j těžký boty až nahoru zavázaný. Skinhead skinhead je vyholenej a to není zakázaný,*“ zpívá kapela Orlík na albu Demise v písni skinhead. Právě adorace hnutí skinheads hraničí s takřka kultem, ovšem na rozdíl od white power kapel, se o skinheads nezpívá jako o elitě národa. Skladby sice oslavují toto hnutí, ovšem netvoří z něj jedinou možnou správnou životní cestu. Samozřejmě že s kultem skinheads je spojeno i násilí, které se často ve skladbách objevuje: „*Kšandy, boty, košile, podle ksichtu vrah. Oi! tak to jsou skinheads, podívej, jak jdou, skinheads skinheads srdcem, tělem jsou. Skinhead, Skinhead na okolí řvou: chceš s náma problémy, tak si pro ně pojd'. Skinhead Skinhead, nás se radši bát, Skinhead Skinhead a o pomoc řvát. Chlastat pivo rvát se zvládá každej z nás, scházíme se v hospodách, na to máme čas. Oi tak to jsou Skinheads a takový jsou, Skinheads Skinheads, budeš jeden z nás.*“¹⁴⁶

7.5 Odpor k drogám

Odpor k drogám je u skinheads běžnou záležitostí již od dob, kdy se vymezovali proti hippies. Proto není divu, že i tato problematika se stává jednou z těch, které se v hudbě věnují. Například Orlík zpívá: „*Podívej se na*

¹⁴⁴ THE RIOT, Tvůj styl, Česká krev, 2008

¹⁴⁵ ORLÍK, Ty vole Láďo, Demise: Monitor, 1991

¹⁴⁶ PILNSER OIQUEL, Skinhead, Život je boj, 2001

svý pracky, jak po letech vypadaj. Rozpíchaný ztvrdlý žíly deprese tě přepadaj. Skinheadi ty nefetujou z nich si chlapče, příklad ber, bez stříkačky, ruku v ruce za život bez drog se per.“¹⁴⁷ O ostatních kapel se problematika drog vyloženě neobjevuje, i když samozřejmě jako skinheads k nim negativní postoj mají. „*Řekl bych každého věc, ale jen potud, pokud bych nemusel platit daně na léčbu takto "nemocných", nemusel se dívat, jak se "to" válí po ulicích, otravuje "to" a žebrá anebo v horším případě kvůli své závislosti ubližuje ostatním či nabízí heroin 14-ti letejm děckám. Taky není droga jako droga,*“ říká bubeník Milošek z Operace Artaban.

¹⁴⁷ ORLÍK, Perník, Oi: Monitor, 1990

ZÁVĚR

Neonacistická a skinheadská hudební scéna prošla od roku 1989, kdy došlo k jejímu rozvoji, dlouhou cestu. Od první desek, které se šířily na kazetách a později CD, pomáhá distribuci desek v současné době především internet. Subkultury tak získaly další manévrovací prostor pro své aktivity. Zatímco dříve byl problém alba kapel jako Agrese 95 či Vlajka sehnat, dnes stačí, sednou k počítači a jednoduše si je stáhnout. Zvláště kapela Agrese 95 se těší oblíbenosti i v zahraničí.

Není žádným tajemstvím, že neonacistická scéna, na rozdíl od skinheadské, upadá. V současné době není „na trhu“ žádná kapela s postavením Vlajky, Buldoku či Agrese 95, která by otevřeně hlásala své názory, jako zmíněné kapely v letech minulých. Zatímco skinheadská scéna má svá stálá jména, která často koncertují a vydávají desky, u neonacistů to tak není. Ačkoliv snahy tohoto hnutí zapůsobit na mladé jsou stále jednou z priorit, volí jinou cestu. V současné době je na vzestupu nazi – hip hop, který typicky černošské hudbě dodává rasistické texty. V České republice zatím není kapela, která by tento světový trend kopírovala, ale myslím si, že to nebude dlouho trvat a na neonacistickou hudební scénu vtrhne další moderní trend krajní pravice.

V práci jsem představil zásadní kapely obou hnutí. Zatímco jedna strana upadá, druhá vzkvétá. Skinheadi si mohou ulevit – jejich tradiční pojetí v tomto ohledu vítězí nad neonacistickými ideály. Aktivních skinheadských kapel je v současnosti dost a jejich koncertování je na denním, tedy spíše víkendovém, pořádku. Ačkoliv white power hudba ze scény jen tak nezmizí, její útlum v posledních letech je potěšujícím jevem. Jak je vidět, textová stránka kapel, která je v práci rozebírána, hraje u posluchačů roli. Diskusní fóra na internetu často překypují názory na jednotlivé kapely a je vidět, že neonacistické tendence zaujmou opravdu jen hrstku posluchačů z řad skinheads.

Vývoj hnutí skinheads na našem území neproběhl tak bouřlivě, jako v ostrovní Anglii. Tento fakt se však podepsal na několika faktorech. Jedním z nich je častá mediální záměna obou hnutí. Ostatně prohlášení kapely Operace Artaban, které jsem celé v práci použil, je jasným vzkazem skinheads pro krajní pravici. A nejen pro ni. I pro všechny pisálky, kteří slovu skinhead dali pejorativní význam a díky nimž si každý představí hajlujícího vyholence.

V tomto ohledu Česká republika zaostává za okolními státy. Přitom málokterá země se může pyšnit tak velkým počtem tradičních skins, kteří myšlenkově podporují původní ideu hnutí. U nás se však netěší velké oblibě, protože bouřlivý počátek devadesátých let a chaos v tom, kdo ke komu vlastně patří, uvrhl díky neonacistům pravověrné skinheady v nemilost. Samozřejmě z nich nechci dělat obětní beránky, vroubků mají více než dost, přesto doufám, že i tato práce je důkazem toho, že obě hnutí mají velmi málo společného.

Resumé

Skinheads in the Czech Republic enjoys great popularity. The aim this work is to compare the neo-Nazi skinheads on music field. While skinheads celebrate beer, country and friends, the neo-nazis celebrate final solution. Such a situation is also in neighboring countries. The Czech Republic is the neo-Nazism on the wane. Skinhead music is very popular in Czech Republic

Použitá literatura

- ADAMOVIČ, Karolína. Politologický slovník. Praha: C.H.BECK, 2001
- ČERNÝ, Petr. Politický extremismus a právo. Praha: Eurolex Bohemia, 2005
- DEMJIANKO, Nikolaj. Vzdělání a extremismus. Praha: EPOCH, 2005
- DISMAN, Miroslav. Jak se vyrábí sociologická znalost? Praha: Nakladatelství Karolinum, 2008
- DUFKOVÁ, Ivana a ZLÁMAL, Jiří. Průvodce rasistickou a extremistickou symbolikou. Praha: Střední policejní škola Ministerstva vnitra, Středisko pro lidská práva a profesní etiku, 2003
- FIALA, Petr. Politický extremismus a radikalismus v České republice. Brno : Masarykova univerzita, 1998
- GABALOVÁ, Dana. Dovedu to pochopit? : hrozby neonacismu. Praha: Člověk v tísni, 2008
- CHARVÁT, Jan. Současný politický extremismus a radikalismus. Praha: Portál, 2007
- CHARVÁT, Jan. „Přehled projevů nenávistného chování a skupin, pro něž je toto jednání typické.“ In: Nezvaní hosté. Ed. Hrubý, Miloš a Černý, Jan. Praha: Člověk v tísni o.s.p., 5-18, 2009
- LEE, Martin A. Bestie se probouzí. Praha: BB art, 2004
- MAREŠ, Miroslav. Pravicový extremismus a radikalismus v ČR. Brno: Barrister and Principal, 2003
- NAKONEČNÝ, Milan. Vlajka. Praha: Chvojko nakladatelství, 2001
- RYAN, Alan. „Národní socialismus.“ In: Blackwellova encyklopedie politického myšlení. Ed. Miller, David. Brno: Barrister and Principal, 317-319., 2003
- SCHERER, Helmut. Úvod do metody obsahové analýzy. In: Analýza obsahu mediálních sdělení. Ed. Reifová, Irena. Praha: Nakladatelství Karolinum, 29-50, 2004

SMOLÍK, Josef. Fotbalové chuligánství: historie, teorie a politizace fenoménu Karlovy Vary : Zdeněk Plachý - vydavatelství & nakladatelství, 2008

STEMHELL, Zeev. Rasismus. In: Blackwellova encyklopedie politického myšlení. Ed. Miller, David. Brno: Barrister and Principal, 389-391., 2003

VLČKOVÁ, Jitka. Encyklopedie mytologie germánských a severských národů. Praha: Nakladatelství Libri, 1999

Internetové zdroje

<http://hitler-adolf.wz.cz/zivotopis.php>)

http://www.rozhlas.cz/radiowave/crossings/_zprava/504597

[http://www.lidovky.cz/penize-promotion-a-protektorat-dnk-
/ln_nazory.asp?c=A080305_095837_ln_nazory_nev](http://www.lidovky.cz/penize-promotion-a-protektorat-dnk-/ln_nazory.asp?c=A080305_095837_ln_nazory_nev)

[http://zpravy.idnes.cz/kam-miri-ceska-ultrapravice-dpi-
/kavarna.asp?c=A080523_112310_kavarna_bos](http://zpravy.idnes.cz/kam-miri-ceska-ultrapravice-dpi-/kavarna.asp?c=A080523_112310_kavarna_bos)

<http://www.vlasteneckafronta.cz/program.html#4>)

<http://slovník-cizích-slov.abz.cz/web.php/slovo/etablovat>

<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/dokument/2008/extrem07.pdf>

[http://zpravy.idnes.cz/kam-miri-ceska-ultrapravice-dpi-
/kavarna.asp?c=A080523_112310_kavarna_bos](http://zpravy.idnes.cz/kam-miri-ceska-ultrapravice-dpi-/kavarna.asp?c=A080523_112310_kavarna_bos)

<http://www.volby.cz/pls/ps2006/ps2?xjazyk=CZ>

http://www.delnicka-strana.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=330&Itemid=115

www.narodni-strana.cz

<http://www.most.ecn.cz/old/archiv.shtml?x=47776>

<http://www.most.ecn.cz/old/archiv.shtml?x=4777>

<http://www.nsec-88.org/clanky/Narodni-Odpor.html>

<http://www.bis.cz/n/2008-09-25-vyrocní-zprava-2007.html#1>

<http://nacionaliste.com/view.php?cislocianku=2008100008>

<http://www.bohemia.bloodandhonour.net/combat18.php>

<http://www.czechkid.cz/si1310.html>

<http://www.blisty.cz/art/37677.html>

<http://www.koncentracni-tabory.estranky.cz>

<http://www.hockey-music.estranky.cz/clanky/orlik/exkluzivni-rozhovor--jindra-kettner--rvali-jsme-na-plnou-hubu--co-jsme-si-mysleli.html>

http://zpravy.idnes.cz/pravda-o-skinheads-zadni-andele-ale-ani-cistokrevni-rasisti-p4m-/kavarna.asp?c=A080918_165208_kavarna_bos

<http://www.rexter.cz/clanek.aspx?id=42>

Hudební nosiče

Buldok. Patriot: Bohemi Records, 1992

Agrese 95. Tvrdá realita: 88 Records, 2000

Agrese 95. Nová generace: 88 Records, 1998

Agrese 95. Povstaň: Agrese Records, 1997

Buldok. Oheň a led, 1994

Buldok. Screwface: Pitbull Records 1996

Buldok. Triumf: Gladius Records, 1997

Buldok. Creed of Iron: Highladn Records, 1998

Buldok. Blood and Soil, 1999.

Braník. Oi Power: Monitor, 1991

Conflict 88. Boj národů, 1994

Conflict 88. Braň se!: BHDB, 1996

Conflict 88. Vrať se k nám: Nordic heroes promotion, 1998.

Conflict 88. Hra nekončí, 2001

Conflict 88. Svatá zem, 2004

Conflict 88. Rudý Samet, 2004

Operace Artaban. Páni kluci: Rabiát Records, 2002

Operace Artaban. Skinhead's Brotherhood: Rabiát Records, 2003

Operace Artaba. Společenství dobráků: Rabiát Records, 2005

Operace Artaban: 1-2-3 Oi!: Rabiát Records, 2008

Operace Artaban. Prozření: Rabiát Records, 2012

Orlík. Oi: Monitor, 1990

Orlík. Demise: Monitor, 1991

Vlajka. Slovanská hráz 1990-1995: Vlajka Records, 1995

Vlajka. Skin´n´Roll: Warrior´s Records, 1996

Vlajka. Hej bratře, 1996

Vlajka. Made in Prague: Vlajka Records, 1997